

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuvių“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York.
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on applica-
 tion.
 Address all communications
 to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

WIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

„Vienybė Lietuvių“
 Išėina kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienijotose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir-
 šaus. Prenumeratos metas
 skaitosi nuo laiko užrašymo,
 ne nuo Naujo Mėto.
 Apgarsinimų prekių klaus-
 kite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 23.

Brooklyn, N. Y., 3 d. Birželio (June) 1908. m.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Prie „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ atgaivinimo.

Tik ką atsibuvęs Susivienijimo Lietuvių Amerikoje „seimas“ padarė naują žingsnį pirmyn. Jis pradėjo karščiau rūpintis lietuvių kultūros reikalais. Iš savo sudėtųjų ančių, vadinamųjų „tautiškais centais“ paskyrė nemažą dalį parėmimui Vilniaus universiteto, Valparaiso moksleivių, Aušros Draugystėi ir kt.

Bet da ne tame seimo nuopelnas. Jis pakėlė nupuolusį klausimą,—klausimą apie likimą Tėvynės Mylėtojų Draugystės. Žūt ar but tai draugijai—buvo pirmiausia pradėję rašyti balsai mūsų spaudoje. Čia seimanas susirinkę delegatai sumanė specialiai tuomi užsiimti. Apie 50 atstovų, kurių dauguma—TMD. šanariai, padarė tam tikslui atskirą posėdį. Smulkmenų apie to posėdžio darbus dar neturime. Girdėjome tik tą, kad nutarta—Tėvynės Mylėtojų Draugystę atgaivinti.

Atgaivinti, tai jau reiškia žingsnį pirmyn. Numarinti, būtų reikškę žengimą atgal. Kaip bus gaivinama, tai laiko klausimas. Ir tuomi pažangesni lietuviai užsiėmė ataras kelią ir budus.

Netoli pusės milijono lietuvių yra Amerikoje. Križiui praėjus ateivystė vėl iš naujo atgys, nežiurint į jos varžymą iš Amerikos valdžios pusės. Lietuvoje ekonomiškai žmonių padėjimas neina geryn, priešingai—paskutiniai metai da sunkiau ten žmonės suspaudė. Kur dings beturčiai, bežemiai, mažazemiai—miestų ir kaimų darbininkai? Neradami uždabii savo krašte plauks į Ameriką duonos jieskoti.

Ar tad nereikia tų esančių miniu ir dar busiančių apšvietimu rūpintis? Niekas neat sakys priešingai. Bet kaip tuomi rūpintis? Vietinės mokyklos suaugusiems ateiviams neprieinamos. Tam yra daugelis kliučių, kurios mūsų spaudoje jau buvo po daugelį sykių svarstomos ir niekaip neapgalimos. Reikia mums kitokių būdų ir priemonių imtiesi reikia pasirūpinti apie praplėtimą savitarpinio apšvietimo.

Atgal keletas metų tam judėjimui pas mus buvo jau padėtas kartinis akmuo: buvo sutverta Tėv. Myl. Draugystė. Bandymai iš dalies

pasisekė, tą liudija išleistų visai eilė brošiūrėlių ir draugijos suteikta pinigais parama įvairiems tautiškiems reikalams baigiant net paskyrimu revoliucijos reikalams...

Bet per pastarųjų trejų metų laiką draugija lyg nusilpo. Aišku dėl ko. Pirmiausia priežastis, tai buvo iškilusi tėvynėje kova už laisvę, kurios parėmimui mūsų pažangesni viengenciū dėjo pasuktines medžiagiskas ir dvasiškas spēkas. Dėlei to šventojudėjimo lietuviai amerikiečiai net savo apsišvietimą apšleido, atidedant tą iki parankesnio momento. Antra priežastis laikino draugijos pasilpimo—prasidėjęs rimtas organizavimos mūsų susipratusiojo proletarijato į savistovą politišką draugiją. Čia visi apsišvietę darbininkai sukruto padėti pamatus politiškam klausimui.

Dabar gi abi kliūtis atleide vieta kultūriniam darbiui: revoliucija Lietuvoje ant laiko apgeso, darbininkai savo organizaciją pastatė ant rimtu pamatų. Grįžti reikia prie apšvietimo ir gaminimo medegos, kaip Lietuvos busiančiai kovai, taip ir sociališkai revoliucijai čia Amerikoje.

Viskam savo vieta. Išminingas uktveris pametęs vieną darbą, griežbiais už kito žiurint į mainantisį metų laiką. Mēs ir gi turime taip daryti ir sekti gadynės keitimus.

Tėvynės Mylėtojų Draugystės siekinis tas pats yra, ką visos kultūrą plėtojančios tautystės Amerikoje turi. Budai buvo siauri. Reikia juos su jieskot, praplatinginti, panaujinti, pritaikinti prie įvykusių gadynės persikeitimų. Dabar jau nebetiek reikalingos bus išleidinėti knygutės, kiek jų jū sunaudojimas ir išplatninimas Lietuvoje paskutiniaisiais metais jau nemažai išleista gerų pradiniių skaitymo knygučių ir mokslo vadovėlių. Užteks jas partraukti ir platinti. Ne užteks platinimo. Reiks parrengt sistematiškus kursus ir mokyklėles, kuriuose apšvietesni lietuviai išguldinės tas ar kitas mokslo šakas. Tuomi TMD. duos progą pelnyti duoną mūsų inteligentams ir suteiks patogias sąlygas liandžiai apsišviesti. TMD. turės sutaisyti gerų knygučių katalogus, iš kurių žmonės galės pasirinkti naudingus skaitymui raštus. Kursai, prelekcijos, knygynėlių kurimai—štai arčiausi dabar TMD. uždaviniai.

Tegul nebus eikvojamas lai

kas ant dusavimų apie mūsų tamsumą, bet tegul sunaudojame jį žengimui pirmyn.

Mūsų pareiga.

Gyvenimi žmogus ant svieto ir vargati; vis kovoji už savo geresnį ir šviesesnį buvį. Bet ne visi vargsta: yra žmonės, turtuoliais vadinami, kurie jokių vargų nepažįsta. O juk mēs esame lygiais gamtos vaikais ir visų žmonių yra lygūs reikalai. Kodėl tokioje nelygybėje gyvename? Kodėl mēs vargstame, o kiti linksminasi? Mēs dirbame, o kiti išdykauja? Tas viskas paeina nuo pagėdusio mūsų draugijos surėdymo kurio mēs budami tamsūs, be vienybės, nemokame pažinti pataisyti. Kad mēs visi apsišvietumėm, susivienytumėm, prasmėgtų tada neteisybės ir nelygybė.

Mēs kovojame nevien už tautišką susipratimą ir kalbą, bet ir už savo ekonomišką padėjimą, už savo buvio pagerinimą. Mums turi rūpėti kova ne vien už palaikymą savo vardo, bet ir už buitį.

Mūsų darbo žmonių tėvynė yra visur, ten kur yra duonos daugiau. Lengvesnes radę gyvenimui sąlygas ir tėvynės neužmirštame, atmename ir sušelpiame, padedame apsišviesti žmonėms tame krašte, kur mēs užaugome, kur mūsų tėvai, gimines ir pažįstami. Suprantama, jog geriau yra gyventi ir kovoti už duoną ir laisvę savo tėvynėje, negu dangintis svetur laimės jieskot. Laimę atrastume ir tėvynėje, jeigu tik mokėtumėm jos jieskoti, butent kovoti, ir butu mēm laimingi.

Bet jeigu likimas mus išvarė svetur, tai mēs ir čia privalome prisitaikinti prie sąlygų turime kovoti sykiu su vietiniais gyventojais, šviestiesi ir siekti prie laimingesnės ateities, kurios jiesko ir čianykdžiai neturtėlių milijonai.

Mēs budami ant Amerikos žemės, turime gyventi vienybėje; atminti, jog esame svetur, kur niekas mums neužjaučia. Mēs, lietuviai, turime susirūsti į stiprią organizaciją ir neapsileisti vieni kitų. Tamatydami ir svetimtaučiai paduos mums draugišką ranką, nes matys, kad mēs norime gyventi, o neišnykt.

Taigi, broliai lietuviai, mūsų pareiga yra šviestiesi, susiprasti ir deties prie politiškių bei tautiškių organizacijų, ne-

lankyti saliuonų, kur blėdijums tik atneša. Mūsų pareiga yra nebūti aklais pasekėjais tamsybės pranašų, bet stoti į susipratusių brolių eiles.

A. Brijunas.

XXIII Seimas SLA.

Gegužio 9-tą iš ryto susirinko skaitlingas buris pasiuntinių į „Music Hall“ Scranton Pa. Pirmsėdis Jokubynas užkvietė pasiuntinius sunešti savo mandatus (paliudijimus); trys vyrai iš vietinės kuopos tuosius mandatus priėmė. Po tam tapo paskirtas A. B. Strimaitis, padėti surašyti delegatų vardus. Pakolei sutarkyta mandatus, laikė kalbas: P. A. Paseckas iš Scrantono, Pa., F. J. Bagočius iš Pittsburg, Pa. Dr. J. Želvienė ir J. Tareila. Potam išsikirstė iki po pietų.

SESIJA I.

Pirma sesija prasidėjo pirmoje valandoj po pietų. Tapo persaukti delegatai: J. Želvienė ir J. Sarpalienė prisegiojo zenklelius. Mandatų tvarkymo komisija pranešė, kad Dr. Želvienė neturi tiesos buti delegate, nes ta kuopa turi vos 6 narius, pilnai užimokejusius; be jokių ginčų Želvienė atidavė seimo zenklelį ir pasiliko seime, kaip privatiška ypata.

Potam rinkta seimo vedejus. Slaptu balsavimu išrinktas ant pirmininko P. W. Birštonas iš Shenandoah, Pa. Pagelbininku J. Simanavičius iš Plymouth, Pa. Sekretoriais, taipgi slaptu balsavimu, F. J. Bagočius 1 sek. A. B. Strimaitis 2 sek. Prie laiškių skaitymo išrinkti rankų pakelimu J. Geguzis ir J. Tareila.

Paskui vietinė „Lietuvos Dukterų Draugystė“ padovanojo du bukietu gyvų kvietkių. Delegatai padėkavojo atsistojimu už dovaną.

Potam buvo pakviesti naujai išrinkti viršininkai užimti savo vietas. V. S. Jokubynas, apleizdamas stalą atidavė 30 dolerių atgal, kuriuos praiteime 22 seime delegatai buvo paskyrę jam kaip atlyginimą už jo nelaimę, melzdamas čionai susirinkusius delegatus nekelti tame jokio klausimo apie tai. Po to Birštonas užimdamas savo vietą prakalbėjo trumpai į delegatus, dekadodamas už suteikimą jam tos garbės. Tapo išrinkta presos ir įnešimų sutvarkymui komisijos po ko buvo priim-

ti įnešimai nuo pasiuntinių. Priėmus įnešimus, tapo perskaitytas Centrališko sekretoriaus raportas.

Pirma sesija užsibaigė penktą valandą vakare.

VAKARAS.

Buvo apvaikščiujimas pulyčias, paroda, kuri susidėjo iš vietinių lietuviškų draugysčių. Parodą lydėjo 3 muzikos benai ir miesto majoras. Apmaršavus miesto gatvėmis, sugrįžo visa paroda ant seimo, augščiau minėtosios svetainės kur prasidėjo prakalbos. F. Živatkauskas perstatė miesto majorą už pirmą kalbėtoją, melzdamas kad publika ramiai užsilaikytų. Minėtas kalbėtojas išreiškė savo simpatiją lietuviams, išgirdamas mus kad mēs esame drutai prisirišę prie savo kalbos ir papročių. Antras buvo perstatytas Dr. Šliupas, kuris kalbėjo angliškai, trumpai perbėgdamas per lietuvių istoriją, nuo pat mus pribuvimo į šią šalį. Jis tvirtino, kad lietuviai pradėjo ateidineti į žionai jau šešioliktime amžiuje, tik netaip skaitlingai; ir tai tik iš turtinusiųjų šeimynų. Bet tie lietuviai paskendo svetimtaučių bangose ir jų šeimynų jau nebuvo galima surasti, kaip atsidarė didesnis ir platesnis lietuviams kelias į Ameriką. Po to majoras apleido svetainę, o Šliupas kalbėjo lietuviškai apie S. L. A. Po to buvo perstatytas F. J. Bagočius. Jis taipgi kalbėjo apie susivienijimą. Po to užėmė vietą J. Tareila, ir jam pabaigus, vedejas Živatkauskas iššaukė kalbėti B. K. Ballevičių, kuris pusėtinai paglostė jaunuomenę. Po to vakaras baigėsi. F. J. Bagočius kalbėjo apie kunigo Dembskio žadaną išleisti knygą. Kalba Bagočiaus taip sujudino senelį Dembskį, kad porą kartų apsišluostė ašaras. Taip karštai paagitavus Bagočiui už kunigo Dembskio knygą tapo surinkta prenumeratos ant jos išleidimo \$29.00. Vakaras tuomi ir pasibaigė.

SESIJA II.

Utarinke iš ryto, atidarius sesiją tapo persaukta delegatai ir perskaitytas vakarykštis protokolas. Po to buvo skaityti visų komisijų raportai: peržiūrėjimo knygų išdininko ir sekretoriaus, A. Vištaliaus komisijos taipgi komišteigimo organo, konkursų komisijos, literat. komisijos raportas, ir išteigimo prieglaudos namo. Visi raportai tapo priimti ir

komisijos paliuosuotos. Po to sekretoriai skaitė kuopų įnešimus.

SESIJA III.

Prasidėjo pusiau antros. Skaitė toliaus kuopų įnešimus ligi pat vakaro. Įnešimuose judinami trys svarbiausi klausimai: *Kasieriaus alga ir kasos reikalai, visuotino balsavimo ir prieglaudos namo reikalai.* Pabaigus skaityti įnešimus, komisija įnešimų sutvarkymo išdavė savo raportą. Po to skaityta da porą prisiųstųjų telegramų. Sesija užsibaigė.

A. B. Strimaitis.

Prie užsienio lietuvių moksleivių statistikos.

„Vilniaus Žinių“ 95 N, p. J. Bekampis paduoda akyvas žinias apie užsienio esančius lietuvius moksleivius. Kiek ir kur tokių yra, regis da iki šiolai mūsų laikraščiuose nieks nebandė suskaityti. Todėl, nors pono J. Bek. žinios ir nepilnos,—kaip jis ir pats tą pripažįsta,—vienok mēs negalime susilaikyti nepasekė jo žodžiais į Europos miestus, kur gluduoja bureliai mūsų inteligentų.

Šveicarijoje, sako p. J. B. bene esą daugiau lietuvių moksleivių, negu kur kitur. Jis randa juos sekančiuose penkiuose miestuose.

Ciuriche yra 4 studentai ir vienas jau pernai baigęs politinės architektūros skyrių. Tarpe studentų yra: 2 vyrai, kurių vienas mokinas medicinos (gydytoju) ir antrasis—filiologijos (kalbzinystės), ir 2 mergaitės—abidvi mokinas medicinos. Visi ciurichiečiai iš Kauno gub.

Berne esą viso labo 9. Iš jų 3 mergaitės (visos medikės, tai yra mokinas gydymo) ir 6 vyrai; iš vyrų: 1 veterinaras (gyvulių daktaras), 1 gamtininkas, 1 matematikas, 1 istorikas, 1 ekonomistas ir 1 teisininkas. Tarp jų 2 studentai iš Suvalkų gub., o visi 7 likusieje iš Kauno gub.

Friborge be kunigų, kurių skaičiaus autorius sakosi nežinantis, yra vienas studentas chemikas (iš Kauno gub.) ir vienas vidurinės technikos mokyklos mokinis (iš Suvalkų gub.)

Lauzanneje yra 3 mergaitės: visos medikės ir visos iš Kauno gub.

Genevoje yra 1 studentė, ji bene paeinanti iš Suvalkų gub. mokinas pedagogijos. Gyve-

nas čia dar vienas dailininkas, bet tas žadąs netrukus išeiti iš Sicilijon.

Arti Genevos kazi-kokioje kalbų mokykloje esanti viena lietuvaitė, kuri specialiai mokina prancūzų kalbą ir jų literatūras.

Paskui dar esąs, autorius primena, kazi-koks vidurinėje Šveicarijoje katalikių moterų vienuolynas, kur esą lietuvių kunigų atvėžintų lietuvių mergaičių. Ko ir kaip jos ten mokina, nėra žinoma.

Belgijos valstybėje autorius žinąs du lietuvių, kurių vienas *Laeges* mieste mokina, o antrasis gi žadąs pradėti mokytis literatūros Briuseliuje. Prieg tam jis sakosi girdėjęs, kad dar kas ten lietuvių esą ar esąs katalikų universitete *Louvaino* mieste.

Lietuvių moksleivių yra dar Prancuzijoje, butent Paryžiuje; paskui Vokietijoje: Berline, Miunchene ir dar gal Leipce ir kt.

Yra lietuvių ir Austrijoje: Krokuvoje, Livove, Graze (pernai buvęs čia vienas politikas iš Suvalkų gub.) ir kitur. Ant galo rašytojas sakosi girdėjęs, kad esą lietuvių ir Ryme (girdėtas jo esąs 1 dailininkas); sakoma esą kad kazi-kokis kunigas specialiai studijuojąs Šv. Raštą net Palestinoje (Turkų žemėje).

Prie to šiaip rašo p. J. B.: „Bendro kokio tarp užsienio lietuvių moksleivių sąryšio, kokios bendros draugijos — nėra. Pavieniais tačiau kai kur bandoma jungties. Taip, Šveicarijoje gyvuoja seniaus dar užsimezgusi „Užsienio Lietuvių Jaunuomenės Sandora“, kurios tikslu yra „jungti pirmėję užsienio lietuvių jaunuomenę priėmimui darbininkų lietuvių dirvoje.“ Jungia „Sandoros“ narius knygnas, kurias yra perkama ir surenkama lietuvių literatūra ir literatura apie Lietuvą svetimosiose kalbose, taip pat lietuvių laikraščiai, kurie daugiausia dovana gauti (pinigai, kiek galima, taupomi knygoms pirkti). Prie „Sandoros“ gali priklausyti viso užsienio, ne tik Šveicarijos, lietuvių. — Friborge yra kunigų įkurta „Rutos“ draugija. — Savo laiku buvo įkurta Genevoje draugija „Litvania“, kuri su savo įkūrėju buvo vėliau persikėlusį Paryžiu. Ar ji ten begyvuoja, tikrai nežinau. — Krokuvos lietuvių buvo anais metais (apie 1904 m.) įsikūrę „Rutos“ draugija (ji reikia skirti nuo Friburgo „Rutos“).

„Daugiau užsienio lietuvių moksleivių draugijų man nežinoma. Čia aš nepriskaitau Paryžiaus „Želmens“ ir visai aplenkiu Ameriką su Anglija ir Prūsų Lietuvą“....

NB. Amerikos moksleivius kad ir butų norėjęs rašytojas neaplenkti, — gana aktyvų butų kaip jis juos butų pasigavęs! Juk jeigu jis patėmijo pernai ar kada tai mūsų „studentų“ balsus, tai gali žinot, kad čionai sunku juos susekt. Jie patys tyli; o jeigu ir šnekėtų, tai kaip syki „Kovoje“ rašė, jų balsą užstelgia skambėjimas torielkų, kurias už mokslą plauna....

Isz „Lietuvių Socialistų Sąjungos“ IV susivaziavimo.

(Tąsa).

4. Pakeltas buvo ir šiemet klausimas linkui prisidėjimo LSS. prie vietinės amerikiečių „Socialistų Partijos“ (Socialist Party), bet taip pat, kaip ir pernai išsiaiškino, jog žemas lietuvių stovis kulturoje, nemokėjimas šios šalies kalbos, nežinojimas šio krašto politiškojo rėdo ir jojo tvarkos, nesupratimas Amerikos istoriško bėgio, — viskas tas lietuviams darbininkams dar neleidžia eiti greta su išsilavinusiais amerikiečiais politiška me darbe. Pas mus da kultūros darbas reikalingas; politikoje mes tik galime dalyvauti skyrimuose ir balsavimuose kurie jau esame (labai da ne didelė dalis!) šio krašto piliečiais. Todėl susivaziavimas priėmė rezoliuciją tokioje prasmėje: mes trokštame tos valandos, kada bus galima susilieti su „Socialist Party“ bet dabar randame dar negalim.

5. Moterų klausime susivaziavimas nepridėjo nieko naujo prie to kas jau yra višų socialistų ir LSS. programose. Rezoliucija tame klausime skamba taip: užjuočiam moterų judėjimui (sufražizmui) iškovoti balsavimo teises, privalome padėti joms organizuoti ir savistoves draugijas ar sąjungas kultūriniam darbui. Sąjungoje gi moteris yra ant lygių teisių, kaip viešų reikalų sprendime, taip ir mokesčių nešime.

6. Kuopų savyvaldos prasmė da vis neišsiaiškini. Daugelis kuopų klausė, ką joms veikt apie tą ir apie tą, prašė sąjungos centro ir susivaziavimo tą ir tą nuskirti, nurodyti ir pažymėti. Tuom tarpu dauguma tokių dalykų natūraliai priklauso pačių kuopų rūpesčiui ir valiai. Susivaziavimas šiemet aiškino kuopų savyvaldai šiuos dalykus: 1) mokesčiai mokėti į centras, kaip kas nori: kas mėnuo, ar iš kalno bent už kelis mėnesius; 2) knygynus kurti, kur ir kuomet randa gerą progą ir atsakančias sąlygas; 3) agitacijos fondus įsikurti; 4) prieš skyrimus miestų ir valstijų valdžios išleisti agitacijai atsišankimus. Abelnai viduriniuose kuopų reikaluose jos turi pilną autonomiją ir centras į juos neturi teisės kištis.

7. Tulose vietose senosios kuopos buvo norėję užginčyti, kad greta jų tame pačiame mieste negalėtų tvertis naujos kuopos, ne gi pavieniais sąnariais nieks negalys priklausyti į sąjungą, jei toje vietovėje yra kuopa. Tas rasta per daug kėsiamos ant teritorijališko darbininkų lauko ir žmogaus ypato laisvės. Nutarta: kuopos gali tvertis visur, greta senųjų kuopų, jei tik yra atsakančias sąnarių skaičius, kaip rodo konstitucija, ir jei tik ta nauja kuopa sutinka su LSS. programu ir konstitucija. Pavieniai gali taip gi priklausyti į sąjungą tose vietose, kur yra kuopos.

8. Kazi-kas buvo pakėles klausimą — „įsteigti Amerikos socialistų biurą.“ Tas susivaziavime, nežiurintį neprak-

tiškumą tokio sumanimo, išsyki rado daug pritarėjų. Bet ilgai jėskant progos, kaip tokį sumanimą nustvert už pirmgalio, pradėjo aiškėti ir patiems sumanytojams ir paremėjams, kad toks biuras — ne lietuvių darbininkų darbas, bet amerikiečių socialistų. Nežiurint į jo kiltumą, patį amerikiečiai da iki šiolai jo neikurė. Ką jau besakyt apie lietuvius! Čia reikia da ir milijonų dolerių kapitalo. Todėl nusileista nuo to klausimo ant senovinio susinesimų būdo su svetimtaučiais — per centro sekretorių.

(Toliaus bus).

AMERIKOS LIETUVAICZIŲ ATYDAI.

„Lietuvių Moterų Apšvietos Draugystė“ (Brooklyne N. Y.) padarė iniciatyvą surengti moterų susivaziavimą Brooklyne N. Y. aptarimui svarbiausių klausimų moterų padėjime, o ypač lietuvių moterų Amerikoje. Susivaziavimo posėdžiai prasidės pėtnycioje 12 birželio vakare 6 valandoje, Tautiškojo Namų salėje (Grand st. 101-103) ir tęsėsi dvi dieni iki nedėlios vakarui.

Kviečiamos yra visos moteris, kurioms tik rupi jų padėjimas ir kurios prijuočia dabartiniam moterų — proletarijų judėjimui. Jei iš kitur atvaziavusios delegatės neturėtų kur sustoti, tai te atsikreipia į „Vienybės Lietuvninkų“ redakciją (Grand st. 120-124) o tenai tam tikras komitetas suteiks joms reikalingas žinias.

Susivaziavimo programos yra šitokios: 12 birželio 7 v. vakare — viešame susirinkime drgas J. O. Širvydas skaitys referatą moterų klausime; 13 birželio nuo ryto iki 7 vakaro val. susivaziavimo posėdžiai — o vakare 8 v. bus vaidinta „Vaito Piršlystė“ ir „Tris mylimos“; 14 birželio, nedėlioje, — posėdžiai iki 7 v. vakaro, — vakare nuo 8 v. viešas susirinkimas ir prakalbos.

Komitetas.

P. S. Kiti laikraščiai malones perspauzdinti ši pranešimą.

LAIŠKAI I REDAKCIJA.

Tulas tautietis iš Bostono guodėsi anno kartu jūsų redakcijai, kad kn. J. Žilinskis, pargrįžęs iš Europos, rečiau lankosi ant prakalbų ir menkiau ne pirmą dalyvaujant viešuosiuose reikaluose. Redakcija to laiško netalpino pranešdama atsakymuose, kad geriau esą priežastį to viso susekti nuo paties kn. J. Žilinskio, priimtu laikraštinių būdu neuti ir užklausti apie tai jį patį. Vazinėdamas po New Englandą, atsilankiau Bostone ir užėjau pas kn. Žilinskį. Išrodo iš veido jis dabar labai sveikas, nors pats guodėsi, kad da visiškai sveiku nėra. Užsiminiau aš jam apie virš minėtąjį „Vienybėje Liet.“ užmetimą, jis lyg nusiminė, ne šiaip ne taip nymykė, o tikro ir aiškaus atsakymo nėsuteikė. „Vilniaus Žiniose“ neperse-

nai buvo tilpęs jo straipsnis „Kaip pasninkaujama gavenia Amerikoje“, pasinaudojęs iš tos progos pradėjau kalbėti apie pasninkus Lietuvoje. Kn. Žilinskis labai džiaugėsi, kad šiemet tapo kiek palengvinti pasninkai katalikams Žemaičių vyskupijoje, jis tikisi kad kitais metais tie palengvinimai bus apskelbti Seinų, o paskui Vilniaus ir Mohilevo diecezijose. „Tiek tik, girdi, negerai, kad neleistą nors keturias dienas mėsa valgyti. Butų leidę valgyti nors su tankais, su riebalais, kaip kad čia Amerikoje pasninkų dienos yra leista...“ Kn. Žilinskis tiki, kad tą pasninkų palengvinimą Lietuvoje iššaukė jo rašteliai apie pasninkus, „tik už tą, girdi geradėjimą aš daug ko nustoju, bet apie tai Tamista geriau darsižnosi nuo kitų“.

Tuo mano pasikalbėjimas su kn. J. Žilinskiu ir pasibaigė. Paskutinis jo išsitarimas mane užinteresavo, aš pradėjau Bostone nuo ištikimų žmonių teirauties, kas atsitiko ir dažno jau ve ką.

Straipsneliai kn. Žilinskio apie pasninkus sukėlė tarpe kunigijos nepaprastą trūkumą. Tuli kunigai ir Amerikoje tais jo raštais pasipiktino, nors patįs gardžiai valgė mėsele gavenios laike ir štai ką: tie „košerninkai“, vadovaujant kn. Milukui, sutarė skusti kn. Žilinskį Bostono arcivyskupui. Prie tos bandos prigulėjo kn. Milukas, kn. Jakštys, buvęs Worcesterio klebonas, lenkų kunigas Chmielinski ir da du kunigėliai. Kn. Milukas vadovavo. Jis da laike Susiv. Liet. Kat. Seimo Worcesterij, atsilankęs Bostone, pjudė žmones vienus prieš kitus, didesnius katalikus prieš mažesnius katalikus, ir darė pinkles prieš kn. Žilinskį. Pirmiau buvęs Bostono arcivyskupas Williams jų bandos neklausė. Bet kada arciv. Williams numirė ir užstojo naujas Bostone arcivyskupas, nepažįstas kn. Žilinskio, banda pasinaudojo ir kn. Žilinskiui bebunant Europoje, apskundė jį už užstojimą žmonių reikalų ir „rašymą apie pasninkus.“ Naujam Bostono arcivyskupui kn. Milukas sakėsi atstačius kn. Žilinskį nuo vietos, jis (kn. Milukas) galėtų parupinti kitą kunigą arba pats likti Bostone. Kazi kaip kn. Žilinskis iš to apkaltinimo butų išsikusęs, jei ne laiškas kn. Tumo, tuolaikinio redaktoriaus „Vilniaus Žinių“, kuriame kn. Tumas rašo, kad minėtus kn. Žilinskio raštus apie pasninkus talpino leidžiant vietiniam Vilniaus vyskupui. Matai kokie „džievašninkai“: straipsnį apie pasninkus talpina savo laikraštį redaktoriaus-katal. kunigas, katalik. vyskupui ypatiskai leidžiant, o tūli Amerikos kunigai skundžia autoritų tu straipsnių!

Dėl tų tai, turbut, skundų kn. Žilinskis ir prisilaiko truputį nuo per daug didelio trūkumo.

P. B.

Amerikoje.

Pas pažįstamą savo Povilą atvaziavo į Waterbury, Conn. Jonas stiebas. Pasisveikinę, ilgai apie viską šnekėjosi. Povilas jau gyresis užmiršęs apie Lietuvą; Seniai neleidžias tėvams laišku.

— O, tai negerai, — pertraukė Jonas ir pažiūrėjęs į Povilą pridūrė: — kaip tai gali užmiršti savo prigimtą šali?

— Tai, o ką ten?

— Argi jau čia taip linksma gyvent?

— Pamatysi: čia kas dieną žmonės valgo mėsa ir geria alų.

— Na, o dirbti?

— Dirbti turi, kaip mulas.

— Matai, — užmetė Jonas, — tai tau ir gerovė.

Priėjęs prie lango Jonas žiūrėjo į aprukusią dumais nedidelę tarpkalnėje riogsančią pilį. Širpuliai ejo jam per širdį atsiminius apie sunkius darbus.

— Gal eisime pasivaikščioti? — užklausė Povilas.

— Labai malonu.

Tuoju išėję nuėjo ant kalno, kur budami matė visą pilį. Viduryje pilies bėgo bjaurių iš dirbtuvių išsiliejančių sručių upelis. Šiaurinėje pilies sruityje gusiais iš dirbtuvės kamino liejosi liepsna.

— Kodėl ten taip? — su pirštu rodydamas klausė Juozas.

— Liejinyčia.

— Ten darbas tai tur but sunkus?

— Žinoma, — pritarė ir ant vienos kojos į rundą apsisukęs pradėjo pasakot: — ten marškiniai ant kuno sudega, plaukai svyla. Kaip tu manai? Reikia suvirintą, kaip pieną geležį pilti į tokias formas.

Budamas nedruto sudėjimo vyras, Jonas buvo apimtas baimės. Užvertęs augštyu galvą Jonas pažiūrėjo į saulę ir jis tikrai suprato, kad tai ta pati saulė, kuri šviečia Lietuvoje ant žaliuojančių pievų ir laukų, bet ta saulė jau negalėta suteikti tokio linksnumo, kaip Lietuvoje.

— Kiek paprastai savaiteje galima uždirbt?

— Devynius dolerius — atsakė Povilas.

— Kiek pragyvenimas?

— Mažiausiai keturi.

— Tai gerai lieka!

— Palauk! — pertraukė Povilas ir pradėjo dėstyti: — negana to, ką užmoki už pragyvenimą: reikia drapanų, avalinės, o taip gi šiltoje dienoje ir alaus stiklą išsimest.

— Taip, — palingavo galvą Jonas.

Povilas akimis perleido žinleidimo ir baimės apimtą Joną ir ant galo tarė:

— Iš tikrųjų gyvenimas sunkus; aš po kelius centus prageriu, tai beveik nieko ir nelieka.

— Baisu! — pasipurtė Jonas.

Ant valandėles abudu nutilo, tik žvalgėsi besistaipydami ant akmeninio kaukuro atsi stoje. Ant galo Jonas luktelėjęs pasakė:

— O Lietuvoje, nors žmonės ne taip gerai valgo ir ne tiek

daug geria, bet linksmai gyvena. Ar gi ne.

— Aš pritariu — atsakė Povilas.

— Ir tu geries užmiršęs tokią laimės šalį!

Povilas nieko neatsakė.

Neilgai pabuvę grįžo atgal į pilį. Beeinant gatve Povilas tankiai žvelgė į smuklių duris, ant kurių buvo parašai „Alus“ ir neilgai ejęs, vadino Joną užėiti. Sūję matė ten stovinčius lietuviškus kunus, kurie jau svyravo nuo dang išragautų gardumynų.

— Ką geris? — paklausė smuklininkas.

— Duok alaus — atsakė Povilas.

Pripylė dvi putojančias taurės ir pastatęs ant rausvai nudazyto smuklės buomo užšnekino Povilą:

— Na, tai kaip einasi?

— Nieko, nieko.

— O tas vyras — nematytas!

— Tik ką iš Lietuvos, — perstatė.

— O gerai sveikas! — padavė ranką smuklininkas ir žiūrėdamas į akis tarė: — gerai, kad atvaziavai; pas mus neprapuls.

Ta siena už buomo buvo papuošta dideliais veidrodžiais, viršuj kabojo su ilgais šakais ragais elnio galva, o žemiau buvo pristatyta su žaliais ir raudonais geralais butelių, kelios eilės.

— Ką jis pasakoja apie Lietuvą? — klausė smuklininkas.

— Ką jį suseksi, — atsakė Povilas, — jis gailisi merginas, keles net mylimas palikęs ir džiaugiasi nuo caro išsprukęs.

— Čia jis papras — pridūrė smuklininkas.

Povilas paėmė stiklą, nuputė putas į lovį ir tarė:

— Na, tai sveikas!

— Sveikas!

Išgėręs Jonas pasipurtė, mat jam tas raugas buvo nepriprastas.

— Labai butų gerai dabar eit namo — pasakė Jonas.

— Tai išgerkime da.

— O ne — purtėsi Jonas.

Sutiko Povilas eiti namo, o parėjus šeiminkė pasakojo Povilui į ausį, kad nėra vietos tam atkeliavusiam vyrui ir liepė vesti pas jai žinomą moteriškę.

— Mudn eisim — pasakė Povilas.

Jiedu nieko nelaukė išėjo ir eji jėskoti gspados. Einant gatvėmis matė žibancias šviesas, kurios davė šėselį beveik tokį kaip menulis. Iš darbo parėję žmonės vieni už smuklėse, o kiti nešė kibirais alų namo.

— Ačiū, Juozai! — sutikęs savo pažįrtamą klausė: — gal žinai šitam vyrui, kur gspadą?

— Taip, pas mus yra vietos.

— Na, tai eikim.

Nuėję užlipo neaugštai mediniais trepais ir per priemenę įėjė pabarškino į grįėtos duris su krumpliais.

— Įeikite — pasigirdo balsas.

— Gerą vakarą!

— Gerą, gerą! — atsiliepė susivelusi, nelabai sena dėdienė.

Ant aslos stovėjo lopsys, kuriame knarkė apsisuarghiojęs mažas kudikis; plaukai jo

buvo susivėję; visas jo paveikslas perstatė apuoka. Prie sienos stovėjo buiza. apdrapstyta nedidelė krosnis. Ant sienos kabėjo genas musių nutupėtas laikrodys, kurio stiklas buvo taip apmusijęs, kad nebuvo galima rodyklių matyti.

— Seskite!

— Ačiū! — atsakė Povilas ir pažvelgęs į sieną, kur buvo nuogos merginos paveikslas, prabilo: — gal galėtute šitą vyrą ant gospados priimti?

— O darba ar turia.

— Ne.

— Tai ne žinau.

— Nebijok, mama, aš atsakysiu už viską.

— Na, tai gal ir galės pareit.

— Tai, mama, pagaminkit jam vakariene.

Povilas išėmė dešimt centų ir liepė parsinešti alaus, patšai gi išėjo namo.

Ant aslos vaikiojosi purvina, nuo kaszinko buvusi juosta. Vaikas bevaikštinėdamas užlipo ir parpuolęs blyvė, iš oziukas į vandenį įmetas.

— Ne giltinė neateina pajaut! — zurgė moteriškė mušdama vaiką.

Jonas sėdėjo nusiminęs, iš užmirštas ir negalėjo suprasti savo padėjimo; jis dvasioje skyrė per banguojančias jures ir žemės plotus į savo mylimąją Lietuvą, bet kunas jo, jo ausis girdejo, kokį tai spiegiantį balsą.

— Tai, kaip ten dabar Lietuvoje?

— Ką dabar galima pasakyti: žmonės vargsta ir gana.

Seimininkė pagaminusi padavė Jonui vakariene. Biskį paknabė Jonas, iš ne su savo lupomis ir padėjo peilį ir smaiglį ant stalo, mat jam tie valgiai buvo nepriprasti, o ypatingai dar žovės šoko atgal.

— Kodėl, taip mažai tevalgėte?

— Ačiū! — atsakė, — aš valgčiau.

— Žinoma esate įvargę, gal eisite gult?

— But gerai — atsakė Jonas.

Užvedė ant antro augšto ir parodė lovą.

Jonas atsisėdo ant kedės.

Sienos buvo išlipytos mėlynmargėms popieroms, ant stalo pastatyta degė šviesa, langai buvo užtraukti geltonomis užslankoms, o lova buvo geležinė, pamarginta misinginėms kvietkomis.

Nuobodumas, vienatvė.

Nusimovęs kurpes nusirengė ir atsivėjęs užmigo. Pradėjus sapnuoti jam rodėsi, kad brido per juodą dumblą... Visur žvalgesi ir nieko daugiau nemate, kaip tik purvyną; platų neišbrendamą purvyną...

— Gelbėkit! — šaukė.

Girdinti jo šauksmą žiūrėjo pilnomis panjėkoms akimis. Tos dumblynės... gyventojai buvo atkaklūs, bejausmiai.

— Gerai tau — sakė vieni.

— Duok pinigų, išgelbėsimė! — vertelgiškai gerinosi kiti.

Jonas pabudo ir persigandęs manė, kaip tai čia buta... Kada išsilblavė suprato, kad tai buvo sapnas...

Kaszinkur bokšte numušė šešias valandas.

Jonas iš lovos išlipes pakėlė lango užslanką ir mate, kad jau šviesu. Bet žiūrėdamas į

besirintantį iš už kalnų rausva saulės ritinį, negalėjo atsikurtėti, nes jam radėsi, kad saulė teka vakarų pusėje.

— Kaszėn kurioje pusėje Lietuva? — manė jis.

Po valandos apsirėngęs nulipo žemyn. Seimininkė parodė jam praustuvę ir jis apsi-prausė burną.

— Šiandien galėsite eiti pasivaikščioti — pasakė ji.

— Kad nieko nežinau; galiu paklysti.

Papusrėčiavęs išėjo per duris ir atsėdęs padangoje žiūrėjo į vaikščiojančius žmones. Ten jis matė gražiai apsirengusias moteris, kurių skrybėlės buvo papuoštos povos plunksnomis.

Buya tai subatos diena, o subatomis buvo įvesta paprotys dirbti, tik iki pietų, o po pietų šventė; Todėl Jonas greitai sulaukė ateinant Povilą.

— O ką? — užklausė storu balsu Povilas — necini ne pasivaikščioti?

— Neinu — atsakė Jonas, — paklysti bijau.

— Na eikim! Aš tave išvedžiosiu visur.

Išėjo su Povilu pasivaikščioti. Apvedė visas vietas, parodė dirbtuvių vartus, kur darbininkus priminėja ir pasakojė, kaip reikia stovėti norint gauti darbą. Vaikščiojimo paskutinė stotis buvo smuklėje.

Panedėlyje ant šešių ryte atsikėlęs Jonas jau ėjo stovėtu prie dirbtuvės vartų, bet — veltui, nes čia buvo jau apie penkios dešimtys.

Dirbtuvių triubos nustaugę septynias, tekiniai pradėjo sukstis ir viskas jau užė ir žvangėjo, it kokia žiauri harmonija. Jau buvo po septynių praslinkę apie penkios minutės, kada atėjo dirbtuvės pirmininkas ir paėmė tik du.

Policistas vaikščiojo ant šalitakio, ant galo įėjęs į sargo bakažę ir sužinojęs, kad dangiau neims, pasakė stovintiems, kad skirstytusi. Visi nuliudę, akis pilnos pagiežos, galvas nuleidę dilbino į visas puses. Ir taip ryte, per piet ir vakarė.

Vaizbininkų ratai šmėžavo, tai į vieną, tai į kitą galą. Vėžiuose buvo pridėta mėsos, duonos ir kitokių valgomų daiktų; labiausiai Jonas rijo seilę žiūrėdamas į gurbus raudonojančių obolių ir jis manė apie Lietuvoje esančią prie tėvo sulinkusio buto obele, ant kurios irgi jis matydavo obuolius ir nusipurtęs valgė.

— Daug žmonių be darbo — užšnekino vieną žmogų, kuris jam išrodė lietuvišku.

— Tai nedaug; prastame laike esti kelis-šyk tiek.

Eidamas per visą savaitę Jonas pragudrėjo ir jau matydams, kad niekas neišeina atsistoję drąsiai — į pirmą eilę.

— Tu paskiau atėjai ir užlindai, — murmėjo senas darbininkas.

— Tai nieko — atsakė Jonas.

Išėjo dirbtuvės pirmininkas ir į visus pažiūrėjęs pamojo su pirštu. Nieko nelaukęs drąsiai, krutinę išrietas priėjo Jonas ir atsistojęs žiūrėjo pirmininkui tiesiog į akis.

— Tu nori dirbti?

Jonas nesuprato, ką reiškė tie žodžiai, bet jis jau buvo įmokytas, kaip atsakyti ir balsiai atsakė:

— Taip!

— Eikim — pasakė pirmininkas.

Per sargo bakažę, per platų akmenais išgrįstą dirbtuvės kiemą suėjo į dirbtuvę. Pamatęs iš krosnių besiverčiančią mėlyną liepsną Jonas manė, kad dirbtuvė užsidegė, bet ant to neturėjo kada atkreipti atydą, tik sekė paskui pirmininką. Už krosnės sustoję vyrų pjaustė storas misingines dūdas, besinant Jonui kirto deganti pjuvina į žandą ir prakirto kraują. Jonas persigandęs šoko į augštą. Darbininkai matydami juokėsi ir sakė:

— Matai, koks linksmas — šokinėja.

— Nešokinės, kaip apsipras — kitas atsakė.

Asla dirbtuvės buvo išgrįsta dideliais geležiniais sklypais, ant kurios buvo pritaškųta aliojejus, o Jono korpės buvo sausos, taigi einant balsiai slydo, kad kas sykis jis galėjo pulti ir persiskelti galvą.

— Pasidėk balakoną — pasakė pirmininkas.

Suprasti negalėdamas tų žodžių Jonas žiūrėjo į akis, it norėdamas kilti į augštą arba įlindęs į pirmininko širdį apsigyventi; negana to ką jis nesuprato, bet jam buvo įpasakota, kad nemokančius šnekėt greitai pavaro.

— Nusivilk!

Nuo nusigandimo Jono palupis drebėjo ir pirmininkas matydams, kad nesupranta nusivilko savo balakoną ir rodė, kad taip reik padaryti.

Nusivilko Jonas ir matydams, kad visi darbininkai dirbo rankoves atsiraitoję iki alkūnių ir jis taip padarė.

— Eik šę! — pasakė lietuviškai.

Žiūrėdamas į pušinę darbininką sekė paskui ir, kaip parodė darbą, Jonas kibo su visu noru.

Vakare nusiplovęs rankas ėjo namo besidžiaugdams; einant jam rodėsi, kad kas jį neša.

— O ką? — paklausė seimininkė.

— Nieko — Jonas atsakė, — jegu vis taip bus — priprasiu.

— Mat.

Pavalgęs vakariene nuejo gulti, budamas užganėdintu savo širdyje. Užsdirbęs kiek, manė į Lietuvą sirsti tėvams, kaip ženkla pasigyrimo — laimę...

Ryte atsikėlęs vėl ėjo į darbą ir taip laiką beleidžiant užėjo žiema. Tą žiemą labai daug buvo priėmę, kad traukiniai, kaip kada nevaikščio davo savo laiką per negalėjimą išvažiuoti per pusynus.

Lietuvoje budamas Jonas girdejo, kad Amerikoje žiemos neešą, bet jam čia jau pasirodė melagystė. Jis turėjo vieną tik balakoną, o sernėgą nusipirkti neturėjo už ką, todėl jis gerai atjautė šaltį. Eidamas ryte į darbą jis drebėjo, kaip Lietuvoje šuva gulėdamas ant spalių.

— Po velniais! — vieną sykį užšnekino Povilą, sakydams: su tokia savo Amerika!

— Kodėl?

— Nugi reik šaltį kęsti,

darbas sukus, subatoje paršėsi algą, pažiūrėsi į tuos pinigų, išdalini visiems, da lieka kokis vienas doleris ir bukudrus ir turtingas!

— O tai tau ne Lietuvoje su merginoms puotas kelti — atsakė Povilas, — pažink, kas tai yra Amerika.

— Bučiau nevažiavęs, kad but kas man perstatė.

— Ale, tu priprasi.

Persiskyrė su Povilu ir Jonas pasilikęs vienas apgailastavo savo nelemtą likimą.

— Pasaulė taip graži — šnekėjo sau vienas sėdėdamas ant kedės — žmonės gyvena labai puikiai, bet mano amžius toks trumpas ir taip surakintas, tarsi aš pasitęsęs šuva! Ar negeriau bučiau padaręs, kad bučiau ėjęs tarnauti carui į kareiviją? Ten bučiau kareiviams sakęs košė negera, sriuba be taukų; bučiau aiškines, kad mes, kareiviai mokiname žmogžudystės amato. Caras mus prisaikino — bučiau aiškines — kad gintumėm tėvynę nuo priešų, o dabar jis mumis užsiundo ant nežinomų žmonių ir liepia šaudyti. Bučiau privedęs kareiviams iki to, kad jie būtų supratę, jog ne tėvynės apginejais jie esti, tik akli tarnai godaus kapitalizmo. Butumėm pasipriešinę ir nuvertę carą nuo jo šėtros, tąsyk! Oho, ho, ho... Butumėm padarę respubliką, bet ne tokią dumbliną, kaip ta Amerika!

— Su kuo tu čia šnekėjai? — klausė įėjęs vyras, kuris gulėjo su Jonu vienoje lovoj.

— Poterius balsiai kalbėjau — atsakė Jonas.

— Jau aš poterius užmiršau.

— Tai kodėl? — klausė Jonas.

— Tai, kad čia, Amerikoje poteriai išėjo iš menčiaus...

Pritrūkus to darbo, kur Jonas dirbo, pristatė jį prie sunkesnio taip, kad jis turėjo laikyti įsikibęs storą, ilgą misinginę dūdą, kurios galą mašina daužė, kad būtų smailas. Su daužė Jonui rankas, rankos sutino ir pasidarė storos, kaip stebulės. Šaltame kambaryje jis gulėjo kniupščias ant viršaus patalų, o rankos jo buvo išskleistos, kaip mėluno sparnai ir jis nežinojo, ar užmigo kurią naktį nors biskį, ar ne.

— Kad jis pasiustų ir nigramždėtų į pragaro dugnus tokis mano likimas! — šaukė atigulęs vieną sykį, kada jis rankos labai skaudėjo, o išdelnų buvo išsinėję odos nuo sukimo dudos.

Pavasariui besitartinant darbai mažėjo, ir kada jau nebuvo toje vietoje darbo, kur Jonas dirbo, pastatė jį da prie sunkesnio, kur Jonas vos tik galėjo dalaikyti.

Tą darbą bedirbdamas labai peršilo ir net nusilpnėjo, kad jau vos, vos galėjo pastovėti. Perpykęs nuejo ir atsigerė šalto vandens; turėdamas mislyje piktumą ant savo nelemto likimo, pats sau tarė:

— Kad nors pastipėčiau!...

Pavasaryje apstoję dirbę naktimis ir pirmininkas dirbtuvėje vaikštinėjo rašydams vardus tų, kuriuos atleidinėjo. Gerai Jonas žinojo, kad senesnius naktinius darbininkus liks ant dienų, o kurie nese-

niai buvo dienoms dirbę, tuos paleis.

Priėjo su knyga prie Jono pirmininkas ir pasakė:

— Dirbsite, tik iki šešių.

Jonas nusiminė ir priėjęs prie senesnio darbininko klausė, ką jam sakė.

— Atleido tave!

Nuo nusigandimo Jonas pamėlynavo ir drebėjo, kaip lapas nuo vėjo.

— Netekau darbo! — pasakė parėjęs namo.

— Kas pasidarė?

— Taip, pasidarė ir gana.

— Tai atleido?!

— Atleido, — pridūrė nusiminęs.

Pinigų susičėlijęs turėjo suvis menkai, o darbą gauti buvo, kaip ir negalima. Piniagai nyko, kaip ledas nuo saulės. Jonas buvo pilnas pagiežos, kaip dinamito bomba taip, kad jis kas valandą but sproges, jeigu but galėjęs suardyt kapitalizmą!

Šliburis.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Po priedanga malšimo plėšikų Persijos parubežiais caro kareivių pulkai pridarė daugelį biaurybių. Persų gyventojai sukilo prieš rusus kareivius. Sakoma, kad net patį persų kareiviai persiredę į civiliskas drapanas, ėjo ginkluoti šaudyti rusus. Ir užmušė jų keletą. Dabar caro valdžia gavo progą prie Persijos prisikabinti ir reikalauja didelės sumos pinigų už savo kareivius. Persų parlamentas griežtai atsisakė mokėti ir dabar pasilieka matyti, ką darys Peterburgo poneliai.

Dumoje eina kova tarpe kairiųjų partijų ir valdžios šalininkų apie pabriku darbininkų sąjungas. Mat darbo sąjungos nors valdiškai įstatymis kai nėra dar uždraustos, bet vietinės valdžios ir policija, pataikaudami pabirkantams, baigia unijas smaugt. Sunku dabar permatyti, ar darbininkų puses bus laimėta. Juodašimčiai turėdami rankose visą šalies ateitį, ne vien savo ilgus nagus leidžia į darbininkų su šivienijimus, bet jie pradeda jau kalbėti apie išleidimą ne dorų įstatymų prieš kitataučius, tai yra — ne rusus. Pu riškevičius išsiško su agitacija prieš lenkus ir visą siaurvakarinį kraštą, butent ir lietuvius. Jis ir valdžios šalininkai reikalauja iš Rusijos padaryt Ru-ija, tai yra taip pasielgt su nerusais, kaip daro vokiečių valdžia; reikalauja Lenkijoje ir kituose nerusų apgyventuose kraštuose įvedimo visur vien tik rusų kalbos ir įkurimo tokio išdo, kuriuomi butu išperkama iš lenkų, lietuvių ir kt. žomę. Rods pakol kas toks juodašimčių goslumas dumoje da ne tapo priimtas. Bet kas gali užtikrint, kad duma slysdama pakalnėn į biurokratijos purvyne, nenusiels ir iki tokio nedoro laipsnio? Persekiojimas lenkų eina aštryn. Neseiniai uždare jų švietimo draugiją „Motinėle“, dabar Varšavos gen. gubernatorius pridengė Radomiuje liaudies universitetą. Smulkesnių represijų

jau ne suskaičyt negalima.

Pačioje Rusijoje neramu. Iš Tambovo praneša, jog kirsanskame paviete iškilio bežemių riaušės; padegta keletas dvarų. Sergiejjevskam paviete sumušti akmenimis sargybieniai. Gubernatorius išsiuntė ten kariumenę. Greta sumuštu riaušiniuku, 60 ypatų iš streiko komitetų areštuota. Kirsanskame pav. nežinomi susaudė viršaitį ir apiplėšė monopolių.

Peterburge užsibaigė teismas ant 12 revoliucionierių, kurių 5 pasmerkė nuzudymui, 6 ant sunkių darbų.

Reakcija demoralizuoja ir pirmiečius. Štai faktas. Redaktorai laisvamaniško dienrašio „Russ“ kaip ten įsi-klampojo į piniginius gešėtus su bankais, ir davėsi pinigūčiams papirkt. Tuojaus demokratų vadai ir redaktorius „Rieč“, prof. Miliukov viešai jų darbus išaiškino. Supykę už tai, du „Russ“ redaktorai: Popov ir Klinkov, atėjo į „Rieč“ redakciją ir Miliukovą sumušė. Valdžiai puiki progą — prikibo prie „Russ“ ir stengiasi ją uždaryt.

Amerika. Vienos partijos kandidatai ant prezidento ir vice-prezidento jau žinomi — socialistų partija nominavo Debsą ir Hanfordą, tuos pačius, ką buvo pastačiusi 1904 m. Dabar laukiama, ką pastatys republikonai, kurių tautiškas susivaziavimas atsibus Chicagoje nuo 16 iki 20 berzelio Republikonų spauda tvirtina, kad tarp kitų tos partijos kandidatų laimės nominaciją „Dievulis žino“ Taft. Demokratai savo rengimoje konvencijoje Denverioje turi pervest tarp kitų menkesnių kandidatų, du stambiausiu kapitalistų demokratijos šelkėbėju: Brainą ir Džonsoną.

Kuomet politikieriai užimtistatymais ant prezidento vietos kandidatų, kongresas jau baigia savo darbus ir berzelio pradžioje senatoriai bei antrosios palatos atstovai išvažinėsi į namus. Nuveikė neperdaug. Tiesa, užgyrė daug smulkių dalykų; bet stambiausių ne nepajudino. Pačius opiuosius klausimus uždengė. Štai ko nenuveikė: bankų sistemos radikaliskai nepermainė ir davė progą da vėl sykį kriziui užgimti, jei kiti kongresai tos skylės neužlopys; darbo su kapitalu sątikius peržergė, Šermano įstatymo priešais trustus ir darbo unijas nepataisė; neatėmė teismadariams galės išleisti draumes (injunctions) priešais streikus ir boikotus. Kongresas pasiliko ištikimas savo pirmtakunams — ištikimai stovėt už turtingųjų luomų pusę.

Štai laukiami atsiųžymėjo 60-tasis kongresas: visų išlaidų ateinančiam metui jis užgyrė tokią milžinišką sumą, kokios dar ne vienas kongresas neįstengė nutart. Paskirta: \$92.382.000 ant armijos, \$122.662.000 laivynui, \$11.500.000 budavojimui tvirtovių, \$163.000.000 pasenusių valdininkų emiriturai, \$221.765.000 krasai, \$9.000.000 indijiečių žemės atpirkimui, \$35.000.000 užlaidų kongreso, prezidento ir teismų, \$120.000.000 civiliskų

urėdninkų algoms. Visa suma sieks vieną milijoną ir 26 milijonus. Taip kad apskaičius žinomas įplaukas, bus išde nepritekliaus iki pusantro šimto milijono dolerių. Iš kur ims tą nepriteklių?

Szeimininkavimas!

IŠ VISUR.

Plačiai praskambėjusi Har deno su Moltke byla Vokietijoje, vėl atnaujino, iš kitos pusės. Dabar teismas patraukia kunigaikštį Eulenburg už kreivą prisiegia, kurią padarė liudydamas priešais Hardeną, pasmerktąjį „Zukunft“ redaktorių ir baltindamas save. Pradžią padarė patekęs visuo menei laiškas, kurį rašė kng. Eulenburg pas tulą monahietį Ernsta, su kuriu turėjo homo seksualiskus (nenormaliskus paleistuvystėje) susinešimus. Senis Eulenburg dabar visas ligotas; negalint jo areštuoti, tapo pristatyta prie jo palėčiaus Liebenberg valdžios sargai, kad nepabėgtų be teismo.

Londono sufragistės pradėjo terorizuoti atkaklius valdininkus, nenorinčius perleisti įstatymų, kuriais būtų suteikiama moterims rinkimų teisė. Žinoma, teroras gana švelnus, tiktai žodžiais, bet valdžios labai bijo. Neseniai buvo atėjęs burelis moterų pas ministrų pirmininką - Askvit, pasiteiraut, ar da ilgai jis bus sufragizmo priešū parlamente. Askvit išsiuntė atsakymą per lekajų, kad jis negalys atsakyti. Tada moteris sustojo ant jo palociaus trepų ir ėmė švilpti bei duris baladot. Tuoj prisirinko ant gatvės minia vėpsotojų, kurie pakėlė gatvių koncertą. Pirmininkas nebetverdamas iš gėdos, pašaukė per telefoną armiją policijonų, kurie tuomet tarp Askvito teroristus išsklaidė, o šešias moteris uždarė į kalėjimą. Mat joms buvo sakytas, kad užsidėtų pinigais kaucija, jog nebeužpuldinės ant valdžios, arba bus areštuotos. Jos priėmė paskutinį.

Rusų laikraštis „Pravo“ paduoda sekančias skaitlines nužudymų, karo apskričio teismais užtvirtintų, nuo šių metų sausio 1 mos. Bėgyje trijų pirmųjų mėnesių daugiausiai pasmerktas mirties bausmei Lenkijoje, 124. Po tam eina: Kijevo gub. 86. Mažojoj Rusijoje 71, Kurše 68, vakarinėse gub ir Lietuvoj 60, Naujoje Rusijoje 58, Odesoje 52 ir tt.

Ant gyventojų šiaip išpuola: po vieną Kurše ant 35 tuk. gyventojų, Kijevo ant 14 tuk. Odesos ant 52 tukst., Peterburgo ant 70 tukst., Maskvos ant 84 tukst., ir Lenkijoje ant 70 tukst. vienas nužudymas.

IŠ AMERIKOS

Gerų vaikų išauklejimai kolonijose.

Netoli nuo Los Angeles, Kalifornijoje, prasidėjo idomus judėjimas. Tulas daktaras Landone sumanė įsteigti kolonijas, kur bus pagaminami ir išauklejami geresni

žmonės, negu dabar yra. Pirmą tokia kolonija jau pradėta rengti Hollywood kaimely, kurį minėtas Landone už \$100.000 nupirko ir tam tikslui padovanojo. Parinks iš visur gabesnius bernikus ir mergaites ir auklės jų fiziskas ir dvasiškas ypatybes iki didvyrių. Landone yra garsus reformatorius, studijavo Padvos ir Paryžiaus universitetuose, turi sąryšius su New Yorko, Bostono, Chicagos ir Philadelphiajos „kultūros sodybomis“, taip gi buvo garsaus Anglijos mokslininko Spenserio mokiniu.

Papaikės šikštuolis.

Bostone pasimirė tulas šikštuolis Hadley, laikomas už neturtingą žmogų. Jo palaikus giminaičiams bekrečiant, rasta pomirtiniai užrašai, kurie liudijo, kad jis turėjo pusę milijono dolerių turto. Bet koks buvo visų nusistebėjimas, kada perskaičius užrašus, rado paskirstytą savo turtą sekančiais: \$10.000 prezidentui Ruzveltui, o visą likusią dalį Anglijos karalini.

Kiek Pensilvanija žmonių nužudo kasyklėse.

Kongresmenas Cooper, savo pranešime kongresui apie kasyklių stovį Pensilvanijoje, perstatė šioji statistiką. Praėjusiam mete išimta iš žemės: smalingųjų anglis 149.559.047 tonai, akmeninių — 76.836.082 tonu. Prekiavo tam viskam 1.514 žmogaus gyvasių!

Prasimūšė didžiausi žibalo versmė.

Mičigano valstijoje, ties Eastlake staigu prakiurė fermerio Peterso žemė ir ėmė trykšt augštin įdomus skystimo fontanas. Pribuvę ekspertai rado, kad tai prasimūšė iš žemės iščiaus šaltinis kerosino, geriausio visoje Amerikoj. Dabar kasdien ištrieškia apie 1000 bačkų žibalo. Tuoj prasidės jojo košimo darbai ir tukstančiai žmonių gaus darba Pelną pasiims fermeris ir pabrikantai.

Vaisingianis tėvas.

Mokyklų surašus bevedant Chicagoje tapo patėmyta, jog tulas Monroe yra tėvu 28 vaikų. Yra vedęs jau trečią pačią, iš kurios turi jau 13 vaikų. Sako, kad da tokio vaisingo tėvo Amerikoje nebuvo girdėtas.

Iš Lietuvosku dirvu Amerikoje

Spring Valley, Ill. Po pusantro mėnesio streikų kasyklėse vėl pradėjo dirbt, tik tai silpnai ir nežinia kaip ilgai. Darbininkai labai nerimauja ir murma ant savo senosios unijos „United Miners of America“, nes streikų laikų negavo iš jos jokios pašalpos, nors kiekvienas sąnarys dirbdamas moka į pašalpos fondą unijoje. Dabar gi, pasirodė, kąd išdas... tuščias. Darbininkai pradėjo buntuoti ir tvirti naują uniją, ant geresnių pamatų, kaip vakarinių Anglekasių Federacija Koloradoje. Girdėjau, kad jau 700 sąnarių į naują uniją įsirašė ir mokėti tereiks tik 35 centai mėnesiui, tuomet tarp senojon reikėjo mokėti po \$1.25 ir nieko ne-

gavo! Be abejonės anglekasiai syki pratrins akis ir tvers radikališkesnes ir teisingesnes unijas. Nes, kas iš anų senųjų? Pataikauja kapitalistams ir išieškoja pinigus, kad ne streiko laiku nebelieka kuo susišelpti.

Pas mus dabar labai tankiai atsibuna mitingai ir prakalbos tarp įvairių tautiščių ir skaitliu naujos unijos sąnarių greitai auga.

Mūsų bažnytėlėje (lietuvių) atsitiko d delė nelaimė. Buvo 40 valandų atilaidai. Kunigai spaviedojo žmones, spaudė prie metavonės, klupdė, sakė graudžius pamokslus apie socialistus ir grūmeno, kad už susidėjimą su jais Dievas lietuvius baisiai pabausės da ir ant šio svieto. Visi nuvargo ir kunigai atleido žmones atilsėt, kurie skubinosi užkapt, pasiru kyt ir kaklą atvilgyt. Kunigė liai parėję klebonijon užė. Ir niekas nebeatminė apie degančias žvakės apie vienuj paliktą švenčiausį sakramentą. Žvakė išvirto, užsikurė kvietkai ir visas altorius. Sudegė monstrancija ir joje pats Dievo kunas. Pats Dievas save pabaude su ugnele.... Arba geriau sakant, ažuot bausti socialistus nubaudė pačius parapijonus, nes reikės atpirti brangi monstrancija ir sudegė ant altoriaus apaštalai, kas sunkiose metuose labai skaudžiai duosis atjausti. Blėdis gaisro gana didelė. Lyg tyčia kunigeliams parodė ugnis, kad nereikia kasti duobę su Dievo lopeta, nekaltiems socialistams darbininkams, nes į tą duobę patįs kasėjai gali įpult....

A. Gustaitis,

Newark, N. J. Gegužio 16 d. vietiniame piktadėjų teisme atsibuvo Jono Lukaševičiaus prova. Jį teisė, kaip žmogudį, nes gruodžio 21 d. 07., ant New York Ave. po N 180, šv. Jurgio dr-tės saleje nušovė mirtinai ir apiplėšė M. Miškuną ir pašovė A. Bugi. Kaltininkas suimtas, prie kaltės prisizino. Prieš jį buvo net 21 liudininkas, o už jį nė vieno. Dvylika prisaiķintųjų sprendė pustrečios valandos ir išnešė nuosprendį, kad yra kaltas antrojo laipsnio žmogudy stės, taigi mirties bausmės negavo. Teismadarys Eick, savo kalboje išmetinėjo prisaiķintiesiems, kad nenusprenė mirčiai. Paskyrė 30 metų valstijos kalėjimant prie sunkių darbų. Teismo laiku kaltininkas užsilaiķė šaltai ir rimtai, rodos, kad ne apie jį ejo dalykas. Kada prisaiķintieji svarstė apie jo gyvasties likimą, jis sau ramiai cigareta ruke. O kada išgirdo iš teismadario lupų: „30 metu kalėjimant“, tai nusišypsojo ir pasakė: „30 metų vis geriaus, negu dabar mirtis.“

Pasmerktasis Lukoševičius paena iš Gailiunų, Liškavo parap., Seinų pav., Suvalkų gub. Užmuštasis Miškunas iš kaimo Aleknavičių, Lygomų vals. Kauno pav. ir gub. Buvo nevedęs, 30 m., priklausė į keles vietines draugystes ir Rymo Kat. Susiv.; daug Newarko suvienytų draugysčių revol. kaserium, o „Žvaigždė“ prisega titulą, jog buvęs be-

dievių trėmėjas (!). Jį nušovė Lukoševičius apkraustė kišeniuis ir įaėmęs viso \$368. 71 buvo bebėgas, tik policiemonai sugavo.

Tragedija atsitiko iš girtuoklystės, kuri mūsų miestely tarp lietuvių baisiai prasiplatnusi. Ir nedyvai, nes čia 18 yra vien liet. karčiamų, su didžiausia girtuoklystės akademija, t. y. šv. Jurgio sale kur šioji žmogudystė atsitiko. Rods mūsų valstija įvedė tiesas, kurias aštriai uždraudžia pardavinėjimą svaiĝinančių gerimų nedėdieniais ir nepilnamučiams, t. y. iki 21 metų. Visos smuklės taiki nasi prie tų tiesų, tik mūsų šv. Jurgio girtuoklystės akademija, šalia liet. bažnyčios stovėdama, ne ką paiso. Ji mat po kapeliano globa. Po klubo priedanga čia per dienas ir naktis, ir nedėliomis, geria ir užia. Kad vien suaugusi gerty, tai da mažesnė bėda. Bet čia lankosi daugybė jaunuomenės, kuri prie gužynių ir žaislių pratinasi girtuokliaut. Tokiu budu iš nepilnamečių ir tik ką pribuvusių iš tėvynės jaunimo žiedų, čion ir pinasi smuklėse kriminalistų vainikas. Ir minėtas Lukoševičius, pasirodo buvęs doras vaikas, kol nesilankė į minėtą „akademiją.“ Dar tik 17 metų, o jau žmogudis! Kaip girdėt, ir daugiaus vaikezų pakliuvo į pataisos namus, kurie buvo šios institucijos studentais. Vertėtu mūsų broliams pasirupinti kitokiu budu sau gyvenimą daryt, negu smukles laikyt ir tokią baisią girtuoklystę plautint!....

Vietinis.

Naugatuck ir Union City, Conn. Pažvelgusį čionykščius lietuvius nematyti nė kiek tarp jų apsišvietimo, ar žengimo pirmyn. Vos keletas čia skaito pirmėviškus laikraščius ir knygutes; visi smukles stengiasi kuodaugiausiai užlaikyti, nes yra kur laiką linksmai praleisti, apsišviesti todėl visiškai nemano.

Vietiniai lietuviai smuklininkai visai palytinę lietuvius stengiasi viliot „vidun“ kad tik palaikyt savo biznį. Daugumas čia pradėjo agituot, kad būtų panaikinti smuklių laisniai. Tada lietuviai smuklininkai kreipėsi prie lietuvių kooperacijos kad užstotų už laisnius, zadėdami visi eiti pirkti kooperacijos akcijas. Bet kaip tik likosi laisniai po senovei, tai smuklininkai nebenori apie kooperaciją ir girdėt.

Vietinė LSS. kuopa taipgi puola žemyn; matyti ir čia truksta apšvietimo. Nekurie socialistai, vieton platinti apšvietimą patįs atsizymi dvi veidniais darbais, kaip tai dalindami žmonėms demokratų ir republikonų tikietus laike rinkimų....

Gegužės 3 d. lietuvių politiško klubo susirinkime J. Š. (socialistas) atsispyręs aiškino, kad negali but miestas be saliunų; jis sakė: „Jei panaikintų laisnius, tai miesto gyventojai turėtų mokėt didesnius mokeščius ir nuskriaustų miestą“ ir tt. Mat kokių socialistų pas mus yra, ir kaip jie pla-

tina apšvietimą....

Bet mums, broliai girtuoklystė yra didžiausia apšvietos kliutis. Kapitalistai stengiasi kuodaugiaus palaikyti smuklių, nes jie turi iš to sau naudą. Mēs turime girtuoklystę naikint, nes ji yra didžiausias darbininkui tinklas į kurį kapitalistai nuolatok mumis painioja. Nežiurekime ant tų kurie mūsų akise pasirodo socialistais, bet savo darbais yra tik darbininkų priešais.

J. Kunas.

Baldwinville, Mass. Šitas miestelis stovi labai dailioje vietoj, tarpe girių ir ežezų; čia galima grynu oru pakvėpuoti, kaip ir Lietuvoje, ypač dabar kada užėjo gegužės menuo ir prabudo visa prigimtis.

Lietuvių čia yra, bet apie juos nedaug ką gero galima pranešt. Apie apšvietimą jie nė nesapnuoja, nė jokių laikraščiu neskaito. Užsimink apie laikraštį, tai tuom tarpu tyli, o patylėjęs ką kitą ima kalbėt. Stuboje pas vietinius lietuvius pamatysi tik maldaknyges ir kazyras. Kad ir Dievą laiko glėby, bet ir velnio nepaleidžia. Pamatysi da pas kokį lenkišką kalendorių — nors nė kalbėt nė skaityt nemoka. Tai ir viskas. Mažai yra skaitančių kokį vieną kitą geresnį liet. laikraštį, ir tuo pačius dievobaimingų persekioja, vadin bedieviais šliuptarniais ir tp. Mūsų žmonelės da megsta pasakas apie nebutus daiktus: kur kitą syk snakas užėmęs karalystę, kur atrado dvarus po žeme, kur višta padėjo auksinį kiaušinį. Tokių tai klauso liežuvis ant lupos padėję; ale kalbė jems apie dabartinius laikus, iš ko paėjo krizis tai sako: „Ką tu durniau žinai? Tai—Dievo duotas kryžis....“

Darbai visai prastai eina, žmonelių daug be darbo, nežino nė ką pradėt; kiti važiuoja Lietuvon, nenorėdami mirti badu „laisvoje“ šaly.

Broliai lietuviai! Imkimės už skaitymo, eikim į susipratimą, kovokim su negera trarka. Tada mēs pakavosim badmečius ir tada užtekės mums laimės ir broliškos meilės saulutė....

Darbininkas.

Waterbury, Conn. Gegužio 24 d., vietinės Sim. Daukanto teatrališkos ir dainininkų draugijos buvo parengtas vakarėlis. Buvo paruoštas svečių palinksminimui programos net iš 15 kos įvairių skirsnelių: muzikos, dainų ir monologių. Nusisekė gerai. Publika buvo labai užganėdinta; kai kurie veikėjai buvo delnų plojimu iššaukti antrą sykį atkartoti. Tiek tik galima, kad žmonių mažai susirinko. Mat bedarbė ant visko, net ir ant žmonių pasilinksminimų deda retezius.... Antą vertus, gal buvo kaltės ir rengėjų, kad apie vakarą neišgarsino. Ant kiek patyriau, apie tai beveik niekas nežinojo, kaip tik jie patįs ir jų draugai.

Šiaip čia viskas išleto slenka. Vietinė 34 kuopa LSS. rengia vakarėlį, su vaidinimu

komedijos „Daktaro kabinete.“

S. S.

Harrisburg, Ill. Lietuvių šitame miestely jau gero kait apsigyveno: apie 80 vedusių ir apie 250 pavienių. Kiti buvo geresnių laiku net jau savo lotus ir stubas nusipirkę; dabar kazi-kazi išsilaikys pasunkėjus laikams.

Apšvietime ir prie organizacijų nė mažiuko vėzėlio žingsniais nerepliojame. Rods buvo sutvėrę šv. Jurgio draugystę, bet ir ta skursta. Baldandžio 28 d. susirinko pas J. Skinderį keletas labiau pasiturinčių nuosavininkų lietuvių ir sumanė sutverti tautišką draugiją, vardu „Simano Daukanto“, ir drauge SLA. kuopą. Susirašė 13 sąnarių, užsimokėjo po \$1.00 įstojimo ir parėjo linksmi namo. Bet kaip tik pasigyre savo pačūtėms nuveikę tokį „tautišką“ darbą, tai šios kuo akių neišdraskė jiems, esą: „Ką jūs mīslijat, kad ne bažnytinę padarėt! Ar tai jau norite į cecilikus išvirsti?“ Vyrai pačių streiko pabijoję ir daugiau jau neziopelė apie Daukantą. Pairo ir 13 kos draugystė.— Reikia čia gero vadovo, kurs išaīškintų mums organizacijų gerumą ir kad dievotas bobeles nuramintų, jog organizacijos nieko blogo jų religijai nepadarys.

Gegužės 19 d. čia buvo atsilankęs kunigas Gadeikis iš E. St. Louis, parapijos tvirtų. Ar jam čia kas klojosi, nesigirdėt.

Buvęs cecilikas.

PERŽVALGA.

—Pottsvillėje (Pensilvanijoje) pavieto kalėjime valdžios pakorė jauną vaikiną lietuvių, Feliksą Radzių, kurs šeši mėnesiai atgalios Senatorijoje papjovė savo gospadinę Žukauskienę ir jos berniuką. Valdžia visuomet prie korimo nieko neleidama žiurėt, dabar varu surinko iš apielinkų burius lietuvių, lenkų, slovakų, ungarių, italų, rusų ir kt. svetimtaučiu, ir jų akise prisizengėlį pakorė. Tuomi mat nori įbauginti svetimtaučius, kurie amerikiečių akise vis da laikomi už blogiausiajį rūšį žmonių. Patįs amerikiečiai kad ir da didesnes piktadėjis tes padaro, jiems valdžia neduoda tokių barbariškų lekcijų, kaip priverstinas žiurėjimas į nužudomą žmogų.

—Susiv. Lietuvių Amerikoje teimas atsibuvo Scrantone, Pa. nuo gegužės 25 iki 29 dienos. Platesnė veikimo ir nutarimų peržvalga bus parašyta sekančiuose numeriuos. Čia paminėsim tik kai kurius paviršutinius dalykus.

Viršininkais išrinkta šie: prezidentu F. J. Bagočius iš Pittsburgo, raštininkas arba sekretorius buvo jau pernai išrinktas dvejais metams— J. Žemantauckas, kasierium arba išdininku, tas pats—J. Skritulskas; globėjai kasos: T. Paukštys ir Strimaitis.

Emigrantų name atstovą parupint komisija: Kundrotas, A. Pratkėvičius iš Brooklyno Zr. 6 pusi.

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIogiškas ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranas Siulelis.

(Tąsa.)

dviešimts metų imigruoja iš Anglijos į Ameriką. — Anglija netenka vieno žmogaus, draugai ir išleista ant jo užlaikymą ir išauklėjimą, o Amerika tuomi veltui gauna vieną darbininką, ir už tai duoda Anglijai tinkamą atlyginimą. To paties pamato visur ir visada yra prisilaikoma. Jeigu kuris svetimtautis atkeliauja pabaigoje savo tarnystės, tai atlyginimą gauna valstija, priimanti jį. Apie žmones negalinčius dirbti kiekviena tauta turi pati rūpintis ir emigraciją jų yra tik tuomet daleidžiama, jeigu tauta užtikrina jo užlaikymą. Tų išlygų prisilaikant kiekvienam žmogui atkelianti ar iškelianti tiesa yra nepaliečiama.

— O kaip gi tasyk būna, jeigu kam nors prisieina keliauti dėlėi smagumo, arba su mokslisku siekiu? Kaip gi svetimtautis gali keliauti toje šaly, kur pinigų nepriima, ir kur viskas gyvenčiai reikalingas yra gaunamas tokioje tvarkoj, kur jis neturi savo dalies? Jo ypatinga kredito kortelė, žinoma, negali giliuoti kitose šaliose. Kokių gi būdu jis gali pragyventi savo kelionės laikų?

— Amerikos kredito kortelė yra taip pat gera Europoje, kaip ir amerikoniškasis auksas, ir ją priima ant tų pačių išlygų, kaip ir čionai, — taip gi išmauno ant tos šalies pinigų, kur tik tai jų keliausite. Amerikietis, pribuvęs į Berlyną, pasirodo savo kredito kortelę ir tarptautinę tarybą ir, už visą kortelės vertę, arba jos dalį — kiek panori, gauna Vokietijos kredito kortelę; tą įtraukia į tarptautines knygas, į tą skyrių, kur yra vedamos Svienytųjų Valstijų skolos Vokietijai.

— Gali but, tamista Vest, šiandien malonesite pietuoti Drambaliuje (Sloniuje)? — tarė Judita, kada mėš visi pakilome iš užstalės.

— Taip vadinas mūsų miesto sryties visuomeniškąjį valgyklą, — paaiškino josios tėvas. — Tamistai aš jau vakar minėjau, kad pas mus dabar gamina visuomenei valgyklus tautiškose valgyklose, kur ne tik tai indai ir valgiai yra puikiesni, negu namie sau kas pasidarė, bet ir visos apystovos valgyklose malonesės, ir patarnavimai liuonesni. Pusryčius ir vakarienes paprastai mėš pasidarome namie, todėl kad dėl toturumo užkandžio neužsimoka vaikščioti iš namų; bet pietus mėš namie nevalgome. Per tą trumpą laiką, kaip tamista apsibuvote pas mus, mėš nevaikštinėjome ant pietų iš namų, nes norėjome, kad tamista arčiau susipažintumėt su mūsų tvarka, kad ji tamistai ne labai keista išsirodytų. Tai gi, kaip manote? Ar eisime mėš šiandien ant pietų į viešą valgyklą?

— Aš taktėjau, kad aš labai mielai tam pritariu. Biskutų luktelėjus, Judita priėjo prie manęs su koku tai sumanimu ir, šypsodamosi, istolo, pratarė:

— Vakare vakare, aš ilgai galvojau, kaip tą padaryt, idant tamista jaustumėsi pas mus, kaip namie, pakl jau visiškai apsisprase su mumis ir su mūsų papročiais; man atėjo į galvą laiminga mintis. Ką tamista pasakysi, jeigu aš tamistą suvesiu į pažintį su jūsų laikų labai puikiais vyrais, su kuriais, aš manau, tamista labai arti pasipažinotė...?

— Aš nežinojau, ką ji tuomai nori pasakyt; todėl atsakiau neapribotai, kad, žinoma, man tas būtų labai smagu; bet kad aš nematau, kokių būdu ji tą galėtų padaryt. Aš maniau mat, kad ji istikro su mano laikų žmonėmis nori suvesti.

— Eiva su manim, — ji tarė šypsodamosi, — ir tamista pamatysi, ar aš nedalėkysiu savo žodį.

Mano palinkimas nusistebėti iš kiekvieno netikėto dalyko, ačiu tam viskam, ką paskutiniu laiku pergyvenau, truputį nusilpnėjo; bet aš visgi su tulaus abejojimais nuėjau paskui ją į kambarį, kuriame aš dar nebuvau buvęs. Buvo tai mažas ir dailus kambarys, kurio sienose buvo spintos, kupinai knygomis pripildytos.

— Štai jūsų draugai, — tarė Judita, rodydama ant vienos iš spintų, ir aš permetęs akimis užzelgiau autorių vardus, atspaustus ant knygų; buvo čia Šekspiras, Miltons, Uordsvort, Šellis, Tennisons, Defo, Dikensas, Tekkerėi, Giugo, Gautorns, Irvings ir keli desėtkai kitų garsių rašėjų ne tik mano laikuose, bet ir iš senesnių gadyinių. Čia aš supratau ją. Ji istiesų dalaikė savo žodį. Ji įvedė mane į draugų tarpą, kurie per istią šimtmetį, praslinkusį nuo to laiko, kaip aš su jais paskutinį kartą kalbėjaisi, paseno taip mažai, kaip ir aš pats. Protas jų buvo taip kiltas, juokai ir ašaros nemažiau kimbanti prie širdies, kaip ir tuomet, kuomet juos beskaitant smagiai lėkdavo valandos praėjusio šimtmečio. Dabar jau aš negalėjau ilgėtis budamas tarp geroje vietoje ir linksmoje draugijoje, nors ir didžiausia bedugnė būtų buvus atsiverusi tarp manęs ir praėjusių mano gyvenimo gadyinių.

— Aš matau, jog tamista esate tenkinas, kad aš čia tamistą atvedžiau! — linksmai sušuko Judita, matydama iš mano veido, kad jos bandymas nusiškė. — Juk tai gera buvo mintis, ar gi ne tiesa, pons Vest? Kaip gaila, kad aš to anksčiau nedasiprotėjau. Dabar gi aš tamistą paliksiu su tamistos senovės draugais, nes žinau, kad dabar jums geresnės draugystės nesurasiu; bet atminti, kad dėlėi senųjų draugų negalima užmiršti ir naujų. — Davusi tą lipšnų persergėjimą ji šypsodamosi išėjo iš kambario. Trankiamas artimiausiu man vardu, aš paėmiau tomą Dikensu veikalų ir pradėjau jį skaityti. Tas rašėjas visuomet buvo mano mylimiausias iš visų, tai yra aš norėjau pasakyt — devyniolikto šimtmečio; mano praėjusiame gyvenime vargiai praslinkdavo kokia savaitė, kad aš nebūčiau jo išsiilgęs ir nepaėmęs, ką nors iš jo veikalų skaityt, smagiai tuomi praleidamas laisvas valandas. Kas nors iš kitų veikalų, žinomų man anksčiau, man dabar beskaitant būtų padarę ant manęs nelabai didelę itekmę. Bet mano artima pažintis su Dikensu, mano prisirišimas ir prijunkimas prie jojo idėjų; jojo minties galinga ant manęs itekmė išaukė manije čia sukūrį minčių apie praslinkusį mano gyvenimą; padarė tą, kad jo žodžiai labiau mane sujūdino, negu tą būtų padaręs koks kitas rašėjas; palyginus jojo parašytas dėstis ir žmones su mano dabartinėmis aplinkybėmis, pajutau visą jų skirtumą ir vėl tas mane iš gilumos sujūdino. Tiesa, kad viskas gyvenime naujas ir stebėtinas, greitai žmogų prie savęs patraukia; veikiai pas žmogų randasi noras tapti dalele to visko naujo, kas jį apsupa ir greitai žmogus su viskuomi apsipranta, kad ilgiamai nebeįtėmija istabumų ir nebegali net jų suprast. Vienok mano tokį atšipusį pajautimą, staiga Dikensu veikalai atnaujino; skaitydamas jojo nupieštus paveikslus, aš vėl persikėliau su mano ypatinga „aš“ į praėjusį gadynę. Ke liksiolai dar nesupratau, dabar man pasidarė aišku. Sulyginus mano praėitį ir dabartį aš išvidau du priešingus viens kitam paveikslius, greta viens kito stovinčius.

Didžiojo romanisto Dikensu genijus, kaip ir Homero, galėjo netėmyti į gadynę, — laikas galėjo neturėti jam jokios vertės. Bet jo graudūs papasakojimai, — apie vardgienių kančias ir neteisingus galingųjų darbus; tie visi paveiksliai nedoros visuomeniškos sistemos, kuriuos jis piešė, — viskas tas dabar jau buvo amžinasten paskendę, lyginai kaip pranyko nuo žemės skritulio Cirezėja ir sirenos Charibda ir cikliopai.*)

Prasėdėjęs valandą — kitą su praskleistu Dikensu, aš neperskaičiau daugiau kaip du lapu. Kiekvienas perskyrimas, kiekviena cilutė, duodavo kokį nors naują paaiškinimą apie atsitikusį pasaulyje persikeitimą ir timą ir atitraukė mane atydą ant ilgų minčių ir tolimų svajonių kelio. Tokiu būdu aš bemaštydamas beklajodamas vaidentuvėje, čia daktaro Lit knygyne palengva daėjau iki aiškaus supratimo, kaip stebuklingame padėjime aš dabar esu. Man buvo labai keista ir podraug malonu jausties, kad prilikimo upas mane, kaip ir nevertą savo sunų, vienatinį iš visų žmonių ir visai tam tikslui nepaskirtą, paliko gyventi kitam amžiumi ir suteikė galę būti ant žemės šiuose vėlesninese laiknose. Aš negalėjau permaty naujo pasaulio, nesidarėdavu jojo labai, ką darė daugumas iš mano senovės pažįstamų žmonių, nepaisėdami nė ant mulkių pasityčiojimų nė ant rugojimo nesusipratinėlių. Nėra ką nė kalbėt, kad labiau būtų pritikę, idant likimas būtų bent vienam iš tų drąsiųjų senovės žmonių pranašų leidęs pamatyt savo darbo vaisius ir pasidžiaugtį jais. Paveizdan, argi nevertėję šių laikų prigventi dainini Tennison, kurs jau anksčiau matė savo vaidentuvėje dabar esantįjį pasaulį, kurs jau tuomet apdainavau ramybės svičtą; ir kada aš savo vaidentuvėje nužengiau į senąjį svičtą, man dar regis skambėjo ausise jo poezijų pranašystė: „Aš žvilkteliu ateitin, kiek žmogaus akis leidžia matyti, ir matau gražų svičtą, ir visus stebuklus, kurie ant jojo gėmas. Karų bugnai jau nedužgia ir trimitai jau nebegandžia, ir karų vėliavos jau ramiai suvyniotos ilsiis. Svičto sąjunga, žmogaus parlamentas pasauli viešpatuoja. Protas žmogų valdo, jis gavo viršų ant žiaurumo ir nedorybių; mandagus žemės skritulys ramiai snuduriuoja, pašlijęs į visavietinės sątaikos prieglobstį. Aš niekuomet neabejojau, vis maniam, kad žmonių amžiai ir tų malonų tikslą žengia, ir kad sykiu su nesuskaitomų saulėčių plėtojimos, auga didyn, kila augštyti ir žengia pirmyn mažiuko žmogaus dvaselė ir išmintis...“

*) Paskutiniame sakinyje yra keletas žodžių, kurie mažai skaičiusiems bus nesuprantami. Todėl iš eilės paaiškiname. Cirezėja, senovės graiko-rymiškoje mitologijoje yra skaitomą buvusi didelė kerotoja arba burlininkė, kuri garsiną koleivių Ulisą su jo bendrais pavertusi į kiaules. Sirenos graikų mitologijoje yra laikomos už graikšias vandeni mergaites — pusiau moteris, pusiau žuvis (regis jas lietuvių mitologijoje vadina Undinomis). Jos viliodavo pas save jures vyriskius ir iki myriui užkutendavo. Charibda graikų mith. sakoma buvusi jurese, Pelorono susmaugoje baisi vandinė žvėris, kuri gaudydavo praplaukiančius jureivius ir prarydavo. Kitoje susmaugos pusėj gyveno dar baisesnė žvėris — Scilla, kuri taip gi gaudydavo. Taip kad susmauga buvo baisiai sunki praėit. Iš to priežodis: „Tarp Scillos ir Charibdos“. Cikliopai — graikų mith. baises vienakiai milžiniai, nesibijantys nė dievų, nė žmonių.

(Toliaus bus).

PIRMOJE GEGUZĖS SAPNAS.

TEISYBĖS APYSAKA.

VERTE

Ant. Skruzde.

(Tąsa.)

— Štai „Istatų“ gatvė. Čionai stovi parlamentas; jame tautos atstovai laiko posėdžius, jame sprendžiasi ir esti išleidžiami įstatymai. Eiva čionai, pamatysi jų posėdžius.

Jie prisiartino prie gražaus ir pakilaus buto. Pas duris stovi galionotas šveicorius ir mandagiai juodu praleidžia vidun. Užėjo jie ant galerijų, paskirtų publikai. Šita galerija išėjo keturkampiu, kaip teatrūose, ir posėdžių laiku čionai buvo susirinkusi publika, žingeidaujanti išgirsti, ką veikia parlamentas. Žemai buvo cilės sėdynių, ant kurių sėdėjo atstovai arba delegatai, vidury prie sienos buvo prezidento stalas, iš kurio vietos buvo valdoma svarstymai. Netoliesia prezidento stalo buvo nedidelė tribuna, nuo kurios oratoriai kalbėjo kalbas.

— Žiurėk: pirmose cilėse sėdi katalikai. — Tai konservatiška buržujų partija; jie tai yra pikčiausiai liaudies priešai. Ant vidurinių suolų sėdi progresistai (pirmeiviai) ir liberalai (laisvamaniai); šitie taip gi yra buržujinės partijos, bet jiems tankiai buna reikalinga politiškąjį laisvę, todėl jie atakliai už ją kovoja. O kadadugi ji ir darbininkams yra taip reikalinga, kaip duona, todėl jie tankiai vienijasi su progresistais, idant pergalėti katalikus. O ant kairės pusės suolų sėdi mūsų brangūs darbininkų atstovai. Jų dabar yra 33, bet kasmet, bujojant darbo judėjimui, vis daugiau į parlamentą mūsų atstovų. Visi klausimai šitime parlamente buna rišami didžiama balsų. Vadinas, tu matai, kaip yra svarbus laikas įvesti čionai kuodaugiausiai savo pusės atstovų, idant jie netiktai perstatytų savo reikalavimus, bet ir galėtų juos tinkamai nutart. Klausyk, klausyk! Ana, kalba dabar mūsų išymis oratorius, darbininkų atstovas, Vanderveld!

Kaip buvo didelis Tado nusistebėjimas, kad jis suprato ligi vienam oratoriaus žodžius, nors tas kalbėjo praneuziškai.

— Męs reikalaujame, sakė jis, atskaitys nuo Darbo ministerio, kaip jis pasielgė einant anglekasių streikui. Kapitalistai peržengė įstatymus, o ministeris, ažuot šventai pildyti savo pareigas, — stovėti iš darbininkų pusės, — jis begėdiškai atsistojo iš pusės piniguočių ir tuomi save nužemino viso krašto darbininkų akise. Męs, socialistai ir darbininkų atstovai, negalime daleisti peržengimus įstatymų. Męs reikalaujame, kad ministeris elgtųsi teisingai ir pagal įstatymus.

Ministeris parlamente pradėjo teisintis ir gintis. Iš kairės pusės tuomei girdėjosi juokai ir trukšmas, kurie jo kalbą pertraukdavo. Išaiškinus tą klausimą ir abiem pusėm išsikalbėjus, parlamento prezidentas patarė pereiti prie kito klausimo, — apie padidinimą biudžeto užlaikymui karaliaus palocių. Katalikų atstovai reikalavo padidint, o pirmeiviai ir darbininkų atstovai buvo prieš. Darbininkų partijos deputatai karštai kalbėjo priešais negerą valdžios politiką. Vėl ant tribunos užėjo Vanderveld. Jis ilgai kalbėjo apie Belgijos reikalus, apie darbininkų namus, apie užlaikymą jų vaikų einančių į mokslą ir taip užbaigė kalbą: „Gėda! Kada pinigai reikalingi tautai, aprupinimui pačių neišvengtinių reikalų liaudėje darbininkams — piliečiams, tai mūsų tuli atstovai reikalauja padidinti išlaidas užlaikymui parazitų, visai nereikalingų valstybėje. Jeigu ne šiandien, tai rytoj, bus įnešta į parlamentą klausimas apie sumažinimą arba visišką panaikinimą karaliui algos, o jūs reikalaujate da padidint, jūs — karaliaus šeimynos lekajai!“

Iš dešinės pusės trukšmas jį pertraukė.

Vanderveld šaukė: — Aš reikalauju, idant manęs nepertrauktų: aš čionai ne žaisti atsiustas, aš — ginu darbininkų teises ir mokėsiu jums parodyti, kad mano pusėje yra spēka, kuri visuomet yra pasirengusi savo pasiuntinio žodžius patvirtinti veiksmu.

Paleido šį klausimą ant balsavimo. Didžiuma balsų buvo prieš ir padidinimas karaliui algos neperejo; be nutarimo parlamente Belgijos valdžia negali išleisti nė vieną sentimą*).

Tadas sėdėjo ir klausėsi, kaip sužavėtas, ką darbininkų atstovai parlamente darė, klausėsi ir netikėjo savo ausim.

— Viešpatie! Nežinau kokią Dievui aš bučia gatavas besimelsti, jeigu tik viskas tas būtų pas mus, mano prigimtoje Rusijoje! — jis sušuko.

— Ne Dievui, — čia Dievas nieko bendro neturi, jis į tokius dalykus nesikiša, — juokavo belgietis; — prašyk pats save, atrasi spēką pas save; vienykis su draugais. Niekas jums nepadės, kaip tik jūs patis. Pakol mėš buvome išsklidę, niekas ir niekur mūsų teisių neapgynt; mėš neturėjome užtarymo... Tačiau, mėš eiva: aš tave užvesiu į mūsų namą, į „Liaudies Namą“.

*) Sentimas — yra apie i cento.

Vėl jie išėjo ant gatvės. Pirmiaus jie ėjo per turtingas ir triukšme pasinėjusias gatves. Išpuošusi minia tingiai slinko šalitakiais, vėpsodama į sakrovų langus, kuriuose žibėjo ir tvaskėjo liuonumo brangenybės. Potam gatvės buvo tykesnės ir nešvaresnės: jie atėjo į darbininkų kvartalus.

— Čia jau ne taip švaru, — patėmijo Tadas. — Už tai čia daugiau draugiškumo! Išvalyt da ir paskiaus suspėsime...

Tarpekliais jie prisiartino prie Baujero gatvės, Pasukę į ją, jie tuojaus po dešinei puset pamatė didžiulį trijų gyvenimų namą: tai buvo darbininkų kooperativas — „Liaudies Namas“. Ant prieangio stogo želmenyje plavė savo raudonas vėlukas.

— Tai katro gi čia iš jūsų šitas namas? — užklausė Tadas.

— Tai nėkieno ir visų. Yra tai namas organizuotų darbo sąjungų, darbininkų partijos, — atsakė belgietis.

Jie ėjo priekinin kambarin. Šitime kambary buvo viešbutis. Viename kampe stovėjo švarus bufetas (šinkius), kur pilstė alų ir užkandžiai stovėjo. Visur buvo cilės stalų ir suolų. Čia užėina visi darbininkai su pačiomis ir vaikais, idant po sunkaus darbo atsilsėti, kur išgeria alaus stiklą — kitą ir susitinka savo draugus ir pažįstamus. Dabar kambaris buvo tuščias, — mat vidurdieny visi darbininkai užimti darbu. Kitas kambaris buvo panašus į ilgą karitorijų, kurio abejuose pusėse buvo kasos: tai buvo bendra darbininkų draugijos arba vartotojų sąkrova, kur darbininkai perkasi duoną, anglis, kavą, sviestą, kiaušinius ir kit. tam panašius gyvenimui reikalingus daiktus, kuriuos čia gauna daugeliu pigiau, negu privatinėse sąkrovose. Čia darbininkai turėjo savo duonkepę ir aludarę. Neveizint į tą, kad čionai už viską buvo žemesnė kaina, negu ant rinkos, vienok darbininkai iš tos savo sąkrovos gauna dar gerą pelną, kurį ir pasidalina, sulyg to, kiek kuris per metus iš sąkrovos išperka. Kitame name buvo kita

(Toliaus bus);

„KANKINIŲ KASOS“ APYSKAITA

už ketvirtųjų metų antrąjį ir trečiąjį trečdalį. (V—XII. 07).

I. Komiteto apyskaita.

Iplaukos.

1) Iš „Amerikos Kankinių Komiteto“ gauta: a) rb. 806,05, b) rb. 286,50, c) rb. 308,25; 2) Per L. U. rb. 168,18; 3) Per Sk. rb. 41,15; 4) Per Ž. rb. 85,43; 5) Ukmergėje surinkta rb. 80,55; 6) Suvalkijoje surinkta rb. 19,75; 7) Panevėžyje surinkta rb. 27,41; 8) Kaune surinkta rb. 10,00; 9) Per M. Dr. vakariene rb. 22,75; 10) Per Kalėdas atstovų duota rb. 20,80; 11) Per vakarą lapkr. m. rb. 2\$, 70; 12) Per Kalėdas Vilniuje surinkta rb. 29,12; 13) Šp. rb. 0,90; 14) N. aukos rb. 3,00; 15) darbininkų Vilniuje surinkta rb. 3,35.

Išviso rb. 1936,89.

Iš I-jo trečdalio liko rb. 104,35.

Viso labo rb. 2041,24.

Išlaidos.

1) Vilniaus kaliniams rb. 896,61; 2) Kauno kaliniams rb. 300,00; 3) Panevėžio kaliniams rb. 127,41; 4) Suvalkijos kaliniams rb. 209,75; 5) Ukmergės kaliniams rb. 232,55; 6) Šaulių kaliniams rb. 35,00; 7) Lietuviams kaliniams Vitebske rb. 19,75; 8) N. N. rb. 19,20; 9) L. rb. 25,00; 10) V. P. rb. 10,00; 11) B. L. rb. 15,00; 12) L. šeimynai rb. 26,00; 13) L. ir B. rb. 12,00; 14) Šp. rb. 9,00; 15) K. rb. 4,00; 16) L. A. rb. 1,85; 17) Š. rb. 5,00; 18) Vologdos išrentiems rb. 15,00; 19) Krāsos išlaidos rb. 4,33 —

Išviso rb. 1967,45.

Iplaukų buvo rb. 2041,24.

Kasoje liko rb. 73,79.

II. užsienio atstovo apyskaita.

Iš pereitojo trečdalio liko fr. 17,25. — Šiuodu trečdaliu išleista „ „ 1,55

Kasoje liko fr. 15,70. —

Už „Kankinių Kasos“ Komitetą jo užsienio atstovas A. Vardas. Paryžiuje, Geguzės m. 16 d. 1908 m.

ir Ambrazevičius iš Newarko. Literatūros komisija: Balačičius ir Šernas.

„Tėvynės“ (organo) redaktorius: P. Jokubynas.

Spaustuvės užveizdėtoju: S. Alyta iš Plymoutho, Pa.

Tautiškų centų aukos šiaip paskirstyta: Vilniaus universitetui \$200; „Aušros Draugystei“ \$200; kankiniams \$150; prieglaudos namui \$105.30; emigrantų namui \$100; išleidimui Dr. V. Kudirkos raštų \$100; Valparaiso moksleiviams \$100; muzikaliskam Šerno fondui \$100; Vištaliui \$60.

Tėvynės Myletojų Draugystės reikalai svarstyta. Apie tą bus parašyta kitoje vietoj. Ateinančiuose metuos seisimas atsibus Worcester, Mass.

—„Lietuva“ 21 N, straipsnely „Fanatikais buvom ir esame“ trumpai peržvelgia mūsų (amerikiečių lietuvių) tris svarbesnes, sakysim partijas: laisvamanių, klerikalų ir socialistų, ir visų buvusiuose ir esančiuose darbuose atranda daugelį klaidų, siaurų manimų ir kelimų ypatų viršun principų. Tą viską išaiškina antgalviu—kad lietuviai buvę ir tebėsa fanatikais. Yra teisybės kritikoje, bet ne priežastise. Fanatikai tik tuomet esti, kada jie neapšviesti. Jeigu pas mus daug klaidų, tai reiškia, kad mes jų nematom, ir nematysim, kol mažiau daugiau apsišviesim. Ne esame jau taip blogi. Reikia tik atminti, iš kokių sąlygų mes iš tėvynės išėjom. Juk kada kitos tautos žingsniavo kultūros keliais nuo daugelio metų pirmy, tai caro valdžios letena mus da vis gniuždė tamsybėse. Maži partijų vaidai, ar ypatų ginčai iš dalies nereikalingi, iš kitos—neišvengtinai. Tankiausiai jie pakyla iš klestinės kovos, kuri ir tarp lietuvių jau nesvetima, — nors tankiai buna klaidingai su prasta, taip kad lietuviai kovoja prieš turtingesnį lietuvių mislydamas kad tai jau prieš kapitalistą. Tuom tarpu tikrųjų kapitalistų nemato, ir tam me tai būda, vadinasi—apsvietos mums reikia, daugiau apšvietos!..

—Gegužės 2 d. Kaune pasimirė žemaičių vyskupas, Mečius Paluilionis. Jis buvo gimęs 1834 m., išvėstas į kunigus 1860 m., vyskupu jau 1883m. Siemet buvo rengiamas jo 25metinis jubilėjus, kurio užklupusi plaučių liga nebedaleido jam sulaukti. Velionis, kaip vyskupas, nepaliko Lietuvai gilios atminties, nors galėjo. Paprastai vyskupai lošia didelę rolę politikoje; jis cia buvo atžalavas. Jeigu kur politikon ir įsikieše, tai jo simpatijos nukrypdavo labiau valdžiai, negu žmonėms. Tas pats buvo ir linkui lietuvių tautiškojo judėjimo—neprisidėjo jis prie jo. Sunku yra numirusiam mesti apkaltnimus, bet jis tokius istorijos akyvaizdoje užsipelnė.

—„Lietuvos Ukininkas“ rašo apie šiomis dienomis atsibusį Lietuvos ir Baltgudijos viešų veikėjų susivaziavimą, apsarstyti apie universiteto įkurimą Vilniuje. Nutarta ir laukiama, kad valdžia užtvirtintų, greitai laiku įkurti universitetą, kuriame greta mokinimosi teisių, medicinos, matematikos, filioliogijos ir tt. busias ir agronomijos (zemdirbystės) skyrius.

Iš Lietuvos.

Anykščiai (Ukm. ap. Kauno gub.). Pas mus lygšioleli buvo tyku, ramu. Tik sargybinių gauja kur-ne-kur pažylodavo po sodžius, bet vienu metu staigia sargybinių burys su žandarų pulkininku užplaukė Lietuvos kaimus ir pradėjo suimineti visiškai nekaltus žmones. Taip Semiškių sodžiuje suėmė vieną merginą už tai, kad brolis jos esąs politiškai prasikaltęs (jis dabar Amerikoje), Kovarsko parapijoje suėmė taipgi vieną seną žmogų su dukterimi. Sargybiniai, pamatę pardavinėjant laikraščius ar knygytes, tuojau juos atima. Žmonės piktinasi ir rustauja dėlei tokio valdžios pasielgimo: „mat sako jie, kokia teisybė pas „ruski“: čia duoda, ir vėl išdantų traukia. Matyti jis nori sugražinti senovės laikus!“

Taip-pat policija pradėjo rinkti visų politiškai prasikaltusiųjų (net ir pabėgusiųjų į Ameriką) antrašus, sakydami žmonėms: „Visus atvarysime į Lietuvą, pakliūs jie mūsų naguosna.“ Žmonės antrašų nesako ir gerai daro.

Pikeliai (Kauno gub.). Čia buvo toks atsitikimas. Kovo 24 d. Retenės dvaro barono Rene bernas, sužinojęs, kad vienas Pikelių žydėlis turi 2 revolveriu ir 7 ar daugiau patronus, pranešė apie tai savo ponui, kuris pasirupino tuojau duoti žinią. Kuršo policijai. Netrukus į dvarą atleko policistai. Jie davė bernui pinigų ir tas nukeliavęs pas žydėlį, nupirko šiuos ginklus. Policistai paėmė dvaro arklius, atbildėjo Pikeliuosna. Visupirmu padarė kratą pas knygyninką Ercupą. Paėmė vieną „Juokdario“ numerį ir du „Tėvynės sargo“ numerius. Paskui spaudydami nuėjo pas minėtąjį žydėlį. Šis norėjo pasislėpti, bet buvo pervelu. Policistai su piktais kardais pareikalavo parodyti pinigus, kuriuos paėmė nuoberno už ginklus. Žydas nenorėjo prisipažinti, bet kam gibatų policistų nagaikos.... Nagus išleido, išsivežė žydą.

Kalbama, buk žydėlis sakęs kad dar penkiasdešimts rublių turis. Policija pareikalavus ir tų.

Kupiškis (Ukmergės pav.). Pradžioje kovo mėn. atvažiavė į Palevėnio miestelį keli apsiginklavę plešikai, išdauzė monopolį ir, išvogę degtinę, nusidangino Kupiškio link.

Tuojau į Kupiškį atsibeldė policija ir emė įieškoti kaltininkų. Daug prisėjo nukentėti ir visai nekaltiems žmonėms. Taip štai prikibo jie prie vieno žmogelio tik ką pagrįžusio iš Amerikos; tasai norėdamas nusikratyti, buk jau stačiai pradėjo jį kaltinti, buk tai jis išdauzė monopolį. Gal tie patys plešikai pavogė ukininko Adomavičiaus iš Pa-

juodupio karvę. Tasai tuojau pranešė apie tai policijai.

Ir policijai pasisekė susekt vagius. Bejiškodami vogtų daiktų pas ukininką Joną Bukonį atrado šaudyklę, kurią tuojau ir pasiėmė. Vogtą karvę gi rado pas jo brolį—bet jo paties nepasisekė suimti—išspruko. J. Bukonį ir jo švojerį suėmė.

Višakio Ruda (Ruv. gub.). Velykų naktis (Sud. kazokai. *Gypulių epidemia*). Penktoji balandžio diena. Žmonės su pakeltomis širdimis skubinasi į Velykų naktį. Rudiečiai Velykų labai išsiilgę, nes klebonas per visą gavėnią liepė netik sausai pasininkauti, bet tik 2 kartu per dieną valgyti. Nestebėtina, kad žmonės išblyškę ir nuvargę, su visomis keturiomis laukė Velykų. Per gavėnią, o ypač Velykų naktį labai pasismagino Rudos „kazokai“. Iš jų tuom tarpu primjisi tik Vinca Urbanavičių (Greičių) ir Juozą Pranaitį (Lakštingalą). Kaip Greičius, taip ir Lakštingala iš vakaro aludžių savininkų Stankevičiaus ir Šileikos gerai pavaišinti tuojau pradėjo juodašimtišką darbą: vaikščiojo gatvėmis ir po butus ir kančiais kopo nekaltus žmones, reikalaudami pinigų. Tokiu budu iš Kirvelaičio, Šliesoraičio ir Ruočkučio išgavo po rublį ant pragėrimo. Bet jiems rublių neuztėko: išgavę pinigus, dar gerai kančiais apkulė. Daugiausia teko Beržupių Ruočkučiui, kuris ar tai nesiskubino atiduoti rublį, ar jiems pasirodė permaža, nes taip vaikina sumušė, kad jis kelias dienas negalėjo nė iš lovos pasijudinti.

Paaizskininimas. Praėjusiame „VL.“ num., ant pusl. 2, skiltyje 6toj straipsnelis sunaikino savo antgalvį, pasidėkavojant nestipram statėjų įdėjimui. Straipsnelio antgalvis buvo: „Pagramas“.

Mūsų žingunė.

Šliburis—„Balamutas“ (paveikslėlis). *Vargo lapelis*—„Šviesos“.

J. Baniulis—„Kunigas turi savo žinyčią, aš turiu savo sąkrovą“ (Vertimas iš Horace Traubel). J. Sekevičius—„Lietuviai Amerikiečiai, pasigailekime—šelpkime moksleivių talentus!“ *Zmonių Salonikas*—„Iš netolimos pračities.“ A. Ž-tas—„Kulturiškoji buržu.“

Krasos dėžutė.

A. Gustaičiui. Zinutę atspauzdiname; bet kitą straipsnelį, apie tą kad Tamistai p. M. yra skolingas, nudėjome į naikinamosias popieras. Ypatišksais reikalais laikraščiuose negalima leisti užsiimti.

A. Ž-tai. Eilutes aptašinet, kaip Tamista savo darbelį „Diena“ mums pavedate, yra ne taip lengva, kaip išrodė. Kitą syk lengviau ir greičiau buna ką nors parašyti, negu kito parašyti ypač eiles, pertaisyt taip kad pertai-

sius be jokių užmetimų galėtų būti pavadintos eilėmis. Greta lavinimosi eilaviame, bandykite praktiška publicistika užsiimti, kurios dirva pas mus tebėra usnėmis apžėlusios. Šios eilutės netilps.

P. J. Sunu-kariui. Straipsnelis „Ateina laikas kaslink balsavimo“ būtų jau pačiu laiku, tik tam tikslui jis nėra pakaktinai apdirbtas. Todėl suvartot negalėsime. Idėjai labai prijauciami, kad darbininkai balsuotų už savuosius, o ne už kapitalistų partijas, atgabenančias krizius.

A. Brijuui. Gavom iš „Tėvynės“ rašinėlius. Straipsnelį, pataisinėję, atspauzdiname. „Sonetas“ gi, kaip eilės, spaudai netinka.

Nauji raštai.

Linksmas Apreiškimas arba kaimiečių ir caro šeimos išpažintis. Rusiškai parašė „Žmogus.“ Lietuviškon vertė Verax Homo. So. Boston, Mass. 1908. Psl. 27.

Pajieškojimai.

Pajieškau sau vietos prie bažnyčios už dadorių. Jeigu kokioj parapijoj reiktų dadoriaus, prašau atsiskaityti pas mane ant šio antrašo: J. V. Box. 118 Parsons, Pa.

Pajieškau Petro Varnaucko, Kauno gub., Vilkmėgės pav.; Subaciūso parapijos, kaimo Lukonių pirmą gyveno Bostone, Mass. ir taipgi jei kas žinote apie Povilą Savickelį, šis girdejas kad jį pabrėkė užmašė Kauno gub. Panevėžio pav. jei kas žinote gerai duoti man žinią. Jul. Sulainis, Box 506 Collinsville, Conn.

Pajieškau savo draugo Kazio Bačkio, gyveno Kevenee, Ill., o dabar nežinau kur, jei kas žino apie jį, meldžiu duot žinią ant šio adreso: Antanas Šulskis, 183 Devenport st. Plymouth, Pa.

Juozas Vinkevičius, pajieškau savo pussešerę Marijoną Gilavičiūtę, po vyrų Sarkienę; paeina iš Vilniaus gub., Trakų pav., Alovės parapijos, sodžiaus Meškatalo. Gyvena kur—New Britain, Conn. Ji pati, ar kas kitas teiksis duoti žinią ant žemias padėto adreso. Taip gi pajieškau savo pažįstamą Juozą, Cizarą Jokubavičių; tos pačios gubernijos ir pavieto, Nedzingių volasties, sodžiaus Lnuकिनinkų; gyvena Brokton, Mass. ir pajieškau savo draugų Joną Kačetos ir Alfonso ir Antosos Kaušėčiutes iš sodžiaus Laukinkelių gyvena kur Waterbury, Conn. jie patis ar kas kitas teiksis duoti žinią ant žemias padėto adreso

Dar pajieškau krikščio motinos Faustinos Kazlauckienes iš sodžiaus Sapeziškio Nedzinges paradijos gyvena kur Worcester, Mass. jie patis ar kas kitas teiksis duot žinią ant žemias padėto adreso.

Ir pajieškau kur kokio darbo, esu vaikas 21 metų amžiaus, jei kam darbininko reikia tai prašau atsiskaityti man ant šio adreso: Joseph Vinkevičius, 251 Causeway st. Boston, Mass.

Pranešimas.

Brooklyn, N. Y. Šiuomi praneša nariams draugystė: Sv. Jurgio, D. L. K. Gedimino, Lietuvos sunu Lietuvių Laisves, 38 kuopos Susiv. Liet. Am., 4 tos kuopos TMD, ir Blissville L. I. Sv. Petro ir D. L. K. Vytauto, idant reikaluose draugystė kaip sekretoriaus, krepituis ant žemiau pamineto manō adreso: A. Lesnaiskas, 347 Rodney st., Brooklyn, N. Y.

Pasmerktas numirti. Nedėlte, kad jis papildė kokią piktadejįstę, vertą atėmimo gyvatsies, tik dėlto, kad jis prasikalto didžiausiu prasikaltimu. Jis vedė gyvenimą taip, kaip tukstantai veda, naudodamiesi iš jo, neužgindamas jokio sau smėgumo, kol ant galo susirgo. Gydytojas pasakė jam aiškiai, kad toksai gyvenimas, kokiį jis veda, pasmerks jį mirčiai, pasirenkant gi vidutinišką gyvenimą jis galėtų būti išgelbėtas. Kiek tai žmonių prijėo prie galo pirmą laiko per nepašymą keliatos apsiereikimų, kaip ve užužudymas noro valgyti ir silpnumas! Jei jie tuojaus būtų vartoje Trinerio Amerikoniskąjį Elikisyra Karčiojo Vyno, tai jų gromuliojimo organai būtų priversti buvę atlikti darbą sykis į sykį! Kas reiškia sveikatą ir stiprybę. Vartok šią didį vaistą visose kluutyse pilvo ir vidurių, nerviskumo ir nevalyumo krauju. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave Chicago, Ill. patarimas visiems dykai.

Sitas puikus laikrodėlis \$3.75. Pirmą pėtikimo laikrodėlio priėjak musas savo varda pacto ofis, ir expreso ofis airisus, o mes prisimom expresi su dididimu išezamainavimū pūkiį i skė r o d e l i i r p o l o z e l i j C. Q. D. už \$3.75. Dvigubintai „liutinis“ linistal greitai graviruoti. Jeigu tūmista marai, kad laikrodėlis lyzu \$3.00 aukštinai laikrodėliui, tai užmėkėk expreso agentai \$1.75 ir jis bus tūmistas. Pamink, ar vyrisko ar moteriško laikrodėlio nori. M. C. PARBER, 25 Dearborn st., Chicago, Ill. Dep't 103.

PAGAUKIT VAGY. Simanas Voveris, Kauno gub. Telšiu pav. parapijos Laukuvos, 6 metai kaip Ameriko, buvo Elizabeth, N. J. suzeistas pabrėke ir pruvojosi su pabrėkantu. Pavoge 5 džiogrius, 3 žiedus, (vienas su literom J. D.) du lencingelius, 24 dolerius ir viena eilę drabužių. Ranpuotas, plaukai juodi, turi randā po pažiaune. Senas 40 metų sulinkis biskelj. Kas sugaus, gaus \$25.00 Z. Dirgelas, 124 Cherry st New York, N. Y.

REIKALINGA VIETA. Energiškas žmogus gali gaut gerą užsiemina. Žinojimas angliškos kalbos ne butinai reikalingas. Nuo 10 iki 1 po pietų. C. K. Sיעinski, Room 620 26 Cortland str New York, N. Y.

ANTRAS METINIS PIKNIKAS! Su išlaimejimu. Korporacijos Lietuviškos svetai. S. Atsibus Nedėlioje 7 d. Birdzelio (Jury) 1908 m. RIDGEWOOD COLOSSEUM PARK. Prasides 2 val. po pietų ir trauksis iki vėlybai nakčiai.

Teiga vyrams 25 c. moterims 15 c. Karai daveža nuo ferrų Broadway Grand st. Houson, reikia imtie Bushwick ave. karų Union ave. ir Myrtle ave. Karai daveža iki parkui.

Knygu Katalogas.

Adomas Mickevicia (1798-1855). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Parase A. J. Daubaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c
Ar socialistas gali but kataliku? Sodēciam ir draugams darbininkams. Parase Žmogus. Plymouth, Pa. 1900, p. 22 15c
Augis darbininku judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė apraso darbinink judėjimą ir visokius sunkumus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parase A. Lietuvis ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c
Apuko Sanna. Čionai yra rinkinelis šių paveikslių iš gyvenimo: Laisniai, Pirmirties, Kietasprandis. Parase juos gabus fejton rašėjas Šliburis. Jo paveiksliu aštiai siektelė visus opiausius gyvenimo apsiereikimus. Vietomis reikia vertk, vietomis juoktis. Parasyta labai aiškioje kalboj, kad ir mažai mokantis lengvai skaite. Brooklyn, N. Y. pusi. 15c

Engė Zalčių Karalienė. Dramatas penkiuose apsiereikimuose. Parasyta iš mitologiško senovės lietuvi padavimo. Parase Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, p. 56 15c

Gyvenimas Genavietis. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka iš senovės laikų. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, p. 225 50c

Girtokliu Adnos. Antra laida. Brooklyn, N. Y., 1908, p. 16 10c

Guđri Nalė. Juokazaislė dvejos veikmes. Paimita iš tikro atsitikimo Lietuvoje. Šia knygtė perstato gana juokingoje forma, kaip viena ukininkė nalie savo gudrumu lava gerā jauniki ir kas is to paskui išejo. Gabal lengva perstatyt teatr myletojams. Parase Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autoriaus paveiklu. Brooklyn, N. Y. 1908, p. 40 15c

Grandis Verkmai. Arba pasibudinimas prie apsišijimo kančios Viešpaties Jezaus Kristaus. 190c

Herbertas Spenceeris. Trumpa peržvalga jo filozofijos. Parase Krapotkinas. Vertė Dr. J. Šilupas. Plymouth, Pa., 1904, p. 39 15c

Idėja ant mėšlyno. Apysaka mūsų dienų. Aukauja broliams lietuviams. Muse Plymouth, Pa. 1900, p. 54 10c

Istorija apie gražią Katriną ir jos visokius atsitikimus. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, p. 32 10c

Isgriovimas Kauno Pilies (1352. m). Dramatas keturiuose apsiereikimuose. Iš Lietuvos deju. Parase Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, p. 85 20c

Iš po budelio kalavijo ir Kajimas. Dvi apysakos. Parase M. Čermeda. Vertė V. Stagaras. Plymouth, Pa. 1894, p. 256 50c

Iš bažnyčios istorijos. Kiekvienam verta perskaityti. Parase A. D. Plymouth, Pa. 1906, p. 16 10c

Istorija Septynių Mokintoju. Akvyi slėptymai. Išleidimas trečias. Plymouth, Pa. 1904, p. 158 50c

Iš kur atsiranda nusidėjęliai? Socijologiškas piešinys. Knygtėje trumpai ir aiškiai parodo, iš kur mūsų laiknos gimsta įvairūs prasizengėliai ir nedoreliai ir ką su jais turi draugija daryti. Čia yra plačiai medegos diskusijoms. Parase A. J. Brooklyn, N. Y. 1908, p. 22 10c

Itekmė Socijaliskų Sanlygu. ant visų kultūros žakų. Šia knygele perskaicius galima daug pasimokint. Voksiki parašė J. Stern. Lietuviškai vertė J. Sidoras. Plymouth, Pa. 1898, p. 94 15c

Juozas Arch. Sodietis-deputatas Anglijoje. Šia knygele vertėtu kiekvienam perskaityti. Parase A. D. Plymouth, Pa. 1905, p. 18 10c

Kabalas. Talpinantis savyje 100 visokių užminimų ir ant jų reikalaujandis atsakymus. Plymouth, Pa. 1894, 10c

Kėkštu Simas. Graži apysaka iš Lietuvos ukininkų gyvenimo. Parase Mečiūsis. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, p. 26 10c

Knygelė dėl lietuviskų karėvių Amerikoje. Parase Lietuvos Karėvių. Plymouth, Pa., 1894, p. 32 10c

Kunigija ir svietiška valdžia. (Margi piešiniai). Sutaisė ir apgarsino P. Medėša. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, p. 47 15c

Kur mūsų išganymas? (Iš visur surinkta medega mūsų programai). Mano draugams. P. Daujotas. Labai akvyi apysama. Plymouth, Pa. 1902, p. 119 25c

Kainas. Mistorija Byrono parašyta. Trijuose aktuose. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa. 1903, p. 51 25c

Kaip Sicilijos kaimiečiai kovojo už savo tiesas. Labai puiki apysaka. Parase Ein is M. Plymouth, Pa. 1905, p. 24 10c

Mythai, pasakos ir legendos Žemaitij. Surinkti ir išloisti per Dr. Edm. Veckenstada, vyresnįjį senovisių kalbų mokytoją prie Nikolajos gimnazijos Liepajuje (Kursē). Yra tai akvyiausios ir juokingiausios senovisiškos pasakos apie visokių stebuklus ir prajovus, apie darbus gerū ir piktū dvasių, apie Laimes, Laimes, Raganas, Vilkalokus ir tt. Lietuviškai išgulde J. Šilupas M. D. Plymouth, Pa. 1897, p. 190 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kėncia ir kas vargina lietuvius. Parase Žmogus. Plymouth, Pa. 1901, p. 31 10c

Mokslinicius Tvardanckas. Apysaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardanckas teva užpuolė žmogūdziai ir kas is to išėjo. Lenkiškai parašė J. M. Dvi daly. Lietuviškai išgulde F. M. Dvi daly. Plymouth, Pa. 1905 p. 174 50c

Žemių Dulkės. Apysaka iš mūsų gady nes Lietuvosje. Parasyta M. Radževyčius. Su autorės paveiklu. Plymouth, Pa. 1901, p. 226 50c

Ženybos Paikijų Miko. Kaip jam nėtemtal su ženybos atsitiko. Iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa. 1896, p. 10 (didelio formato) 10c

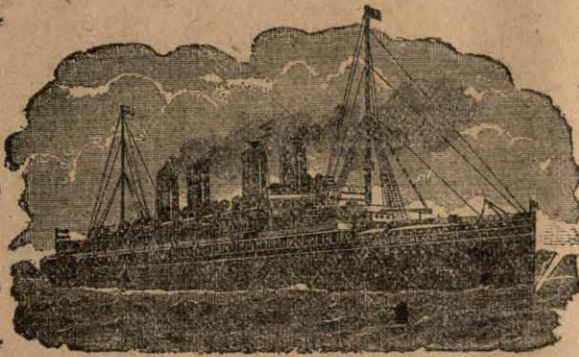
Žmogus. J. Akuratoro apysakė. Iš latviskos vertė J. Baniulis. Plymouth, Pa. 1907, p. 40 15c

J. J. Pankstis ir K. Brazys, 120-124 Grand st., 224 E. Main st. Brooklyn, N. Y., Plymouth, Pa.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas
120-124 Grand Street,
BROOKLYN, N. Y.

Ofisas
224 E. Main Street.
PLYMOUTH, PA.

PINIGŲ SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus į krajų savo giminiams arba pažįstamiems — siusk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiami pinigai greičiausiai nueina.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkortių prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisnose. Čia ir tikėtus ant geležinkelių galima gauti iš New Yorko į pietines ir ykarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y.
224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

HOTELIS VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa.
Užlaiko visokios arielkos, vyno, skanaus alučio, porterio ir kvepentis cigarai. Salė dėl draugystėjų ir šėip susirinkimų.
Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINCĄ DAJNĮ.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skandėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENŲ SOPĖS, SAUGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.
Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigėlbėti, neįsiekok rodos pas kokius nemokitus žydėlius ar kryžiolus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo looną vientautį, reikalaujamas tikrų gryną ir gydančių vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKĮ, Plymouth, Pa.
garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolų“, o persitikrinsi, kad neišskleisi veltui ir ant apgavysčių savo sunkiai uždirbto cento.
Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tikrai randasi ant svieto teip dėl senų žmonių, kaip dėl kūdikių, vyrų ir moterų.
„Lenkiškai—Lietuviškai“ vaistai jau tuksandžius padarė sveikais — išgydys ir Tavę!
Ypatingai SLAPTAS ligas gydomė ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį.
Dėlto jeigu trokšti tikros gyduojaus pagelbos, aprašyk savo negerovę aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi.
Adrisuok: **Albertas G. Groblewskis**
Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

RUKANTIEJIE TABAKAI!

Jeigu jūs padėsite platinti apgarsnimą apie mūsų tabaką, parduodamas jį vertės \$6.00 dėgų draugu, mes duosime jums TAGRAZIZIEGORIELI DYKAI!

Gvarantuota ant 30 metų. Gražel kvietkotas ir daugelis akmenų ir su gerais viduriatai. Pas kitus krautuvnikus užmokėtuomet 23 dol.

Mes reikalaujame agentų kiekvienam mieste kurie padėtų mums apgarsinti mūsų pipkes, cigaretes ir tabaką. Mes parduodam tokį tabaką, kurį jūs ruok Europoje: Bosniską, Hercegoviną, Turkiską ir Ruiską, nuo kurio galvos neskanda ir burnos neporina. Mės gavome nuo savo kostumerių dang gromatų, su padėkavome už gerą tabaką ir brangią dovaną duotą už platinimą tabako. Reikalaukite nuo mus daugiau paaiškinti mūsų apie tabaką. Jeigu reikalaujate tabako tuojans, mes stūpsime jums kožno gatunko už \$6.00 ant arčiausio expresso C. O. D. Jeigu tabakas patiks, rašykite, kad supajūysit su jom ir juos draugas, o mes tada siųpsime jums gražų, aukatnį zezorielį vienam pakelėje su tabaku dykal. Jūs galite lengvai paravinėti mūsų tabaką, kur yra ant pakelėjų padėtos prekės. Kiti atraiše mums, kad jie parduve mūsų tabaką ta pačią dieną kada ji aptrejo. Prisiųskit Mc. markem o liveness \$3.50 užmokėit ant expresso kada persitikrinsit jor tabakas ir ziezorielis jū užganadino, arba jeigu tuojans pristieit \$6.00 te girsana, tai mes da daduosim PUIKŲ AKSINIŲ LENCGELI dyka, vertes \$2.50. Nebijokit eist mums pinigų, ba mūsų firma yra atsakandis ir angrasina pinigais atgal neužgpeitintam kostumeriui. Mes duosim miestas dovanas per trampa laika, doito skubikit su užsipridimu. Rašikit tuo EUROPEAN TOBACCO CO., Dept. 72., 33, Leonard Str., New York, N. Y.

„Raistas“ „The JUNGLE“

Perguldyta iš angliško originalo
— į lietuvišką kalbą.

Dabar parduoda ta knyga tik už

1 doleri.

Reikalaujant ir siunčiant pinigų visada adresuokit ant išleistojo vardo teip

J. Naujokas, Madison Sq. Station box 189, NEW YORK CITY.

VIENYBES LIETUVNIKŲ AGENTAI.

- Alden, Pa. W. Sarpalius.
- Baltimore, Md. Jonas Želvis, 711 W. Lombard St.
- J. Luis, 22 S. Green St. Brooklyn, N. Y.
- E. Fromas, 73 Grand St.
- A. Dirziulaitis, 97 Grand St.
- T. Jarmala, 217 Berry St.
- A. Jankaukas, 52 Hudson Ave. Cambridgeport, Mass.
- S. Griz, 541 Main St. Chicago, Ill.
- F. Eismanta, 3252 S. Halsted St.
- P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave. Elisabeth, N. J.
- Dom. Boczkus, 211 1-st St. Montello, Mass.
- B. P. Miškinis, Box 124 New Britain, Conn.
- M. J. Czeponis, 21 Pleasant St. New York.
- J. M. Danielius, 64 Cansevoort st. Naugatuck, Conn.
- A. Levandauckas, Scranton, Pa.
- J. Petrikis, 1514 Ross Ave. So. Boston, Mass.
- N. Gendrolis, 224 Athens St. Waterbury, Conn.
- J. Zementaukas, 39 W. Porter St. Westville, Ill.
- V. S. Kreivenas, New Britain, Conn.
- J. Mažeika, 28 Connerton st. Turners Falls, Mass.
- K. P. Szimkonis, box 671 Shenandoah, Pa.
- J. Rudminas, 236 N. West st. Newark, N. J.
- V. Ambrazevyčia, 178 Ferry st. E. St. Louis, Ill.
- K. J. Baranauskas 457 Collinsville ave

Tel. 2334 Greenpoint.
PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI.
Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvepentis cigarai, ir puikių užkandžių. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakančiausios vietos, o busit užganėdinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žmonėms, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvoje.
„Lietuvos Ukininke“ rašoma apie įžymiausias Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valščiaus mokyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politika ir tt.
Lietuvoje metams \$1.75
Amerikoje metams \$2.50
Ant pamatymo vienas num. 5c.
Pinigų siųskite atstovui Amerikoje po adresu:
M. J. DAMLJONAITIS,
3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

PLYMOUTH NATIONAL BANK.

East Main st., Plymouth, Pa.
KAPITOLAS.....100.000
PERVIRŠIS.....20.000
Tris procento mokamas ant padėtų pinigų. Bus išmokėta ant kiekvieno pareikalavimo. Gerusia užtikrinta urediška banka.
John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr., Kasierius.

Bukie linksmas!

Muzikantai abelnai linkemi, pertal plaukus toristorus ligus ir neslenka ir nera plaukany, pertal kad nera norviski, užsėnimas yra goras ir nevargnas ju. Bet jeigu tavo plaukai virs mineto isvezido nera? Tai vartokite, Prof. Brundzas Wondert Hair Grover, kurs zednas vartodamas užsiganedina, ir apie puse milijono padėkavoniu ta darodo. Jeigu norite galite atsiskukti per laiską bus isėistuta Dykal vis aprasymai nuo ko plaukai slenka ir plinka ir plaukany atsiradimas, mes gydnoles ne stundame panevati ir C. O. D. nebijokite pasrašite laiską ba nerokės n centa moketi už visokas rodos. (Valetai ne Dykal) galite gauti po adresu
996 Broadway netoli Myrtle Ave. Dras Adolph Levy Mgr. mūsų krautuve insteliga nuo 1877 Specialistai Rupturos hernios, ir akinu, i Apparatu visokiu isgyrbejai dėl visų Hospitalių. Per laiskus klanskite rodos po siom adresu.
J. M. BRUNDA & CO.
BROOKLYN, NEW YORK

MĒSINYČIA

Užlaikau kasdien šviežią mėsą, kiaulieną, veršieną, jautieną, avinėtią, kumpiai švieži, rudyti, dešrų galima gauti visokių dideliu pasirinkime.
A. Adzgauckas,
204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Doktoras Tiesu, Julian Czupka.

Adwokatas ir Notary Public.
Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien.
First National Bank, Olyphant, Pa.
Paneđėlais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.
Užsimu provomis Wilkes-Barre ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa ludyjimimus (dovierastis) išrupinu Rosioj ir Lietuvo.

J ir K Broliai Abraičiai.

Visiems žinomi jau 22 metai biznije.
Laiko puikių Salinų visokų gėrimų, kaip tai, skanus Alus gardi Arielka visokis Vynas ir kvepentis Cigarai.
Laiko arklis ir visokius vežimus dėl kraustimo į kur ir kas tik pareikalauja.
Reikale kreipkitės pas savo lietuvių J. ir K. BROLIUS ABRAIČIUS,
293 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

LORILLARD'S STRIPPED yra geriausias

Meš Žinome—
Kiti Pabrikantai Žino—
Ir Jus Neužgynčysite
tik atidarius pakelį LORILLARD'S STRIPPED ir tuoj persiliudysite ilgumu kitokiu kaip kitų pabirų. Temykite kvarba ir supjovima. Temykite skirtuma ir priemašas sutrinu ir visokių kitų išdarbių—jus nieko nerosite mūsų tabake kaip tik tyrą tabaką LORILLARD'S STRIPPED.

LORILLARD'S Stripped Tabaka

Skaitykite piniginių paskyrima LORILLARD'S kuponus (ar tikietus) jus rasite drukuota ant kiekvieno kuopkno, tik nepamirškite suskaityti kuponus kurios meš indedame in kiekvieną pakelį. Atmykite tą kad kiti pabirakai neskiere atvirai publikai pinigines dovanas už kuponus, tik savo geriems draugams tai padaro. Atmykite tuos faktus tai nepirksite tabako kito kaip LORILLARD'S STRIPPED.

Visose Krautuvose Dėl Rukymose Ar Kramtymu.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsirašys „Vienybę Lietuvnikų“ gaus priedų knygų už \$1.15, pagal pasirinkimą iš katalogo, kuri prisuneičiu visiems dovanai.
P. Mikolainis,
Box 62. New York.

ADRESAI

CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „TĒVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS.
Pirmsėdis: B. K. Balevičia, 3033 Quinn st., Chicago, Ill.
Sekretorius: A. Ramanauckas, 122 Essex st. Lawrence, Mass.
Kasierius: A. J. Povilaika, 824 Bank st., Waterbury, Conn.
Knygius: J. Simanavyčius, 331 Barnes st., Plymouth, Pa.
Literatiškas Komitetas:
J. Baltrušaitis, Philadelphia, Pa.
Jonas Ilgaudas, Chicago, Ill.
V. Szliakys, 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

Jonas S. Lopatto,

Atorney and Counsellor-at-Law (Lietuvys advokatas pubaiges Pennsilvanijos Universitetų), užsiima varymu proų visose teismose.
Ofisas rumuose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir No 14 Main Street, WILKES-BARRE PA.
Teleponas naujas Ofiso 37
„ Residencijos 1284-R.

ANT PARDAVIMO.

Iš priezasties išvažiavimo į sena krajų, parduodu saliauna ir stubos fornišų už labai žiamą prekią. Pui ki vista ant kampo Adams ir Ferry str. Biznis gerai eina, nes vieta iš seno apgyventa lietuviškas ir lenkai ir tt. Yra di lele sale, dėl mitingų, veselių balių ir tt. Randa 35.00 ant mėnesio, lisan ant 50 metų. Norintis pirkti bizni, bet fornišų ne, tai galima sutikt, bat viskas prekioja 800.25.00 agulum.
Joseph P. Belkauckas
153 Ferry st., Newark, N. J.

Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražūs.
1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas.
2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keistutis.
3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas.
4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Gedeminas.
Paveikslų miera 22x28 colių, Prekė 35c. kožnas.
Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė \$1.00.
Lietuvos mapa, didumas 8x11. 5c
Pinigus prišiusdamas adresuok:
J. J. PAUKSZTIS & CO.
224 E. Main st. PLYMOUTH, PA.

A. M. Martus

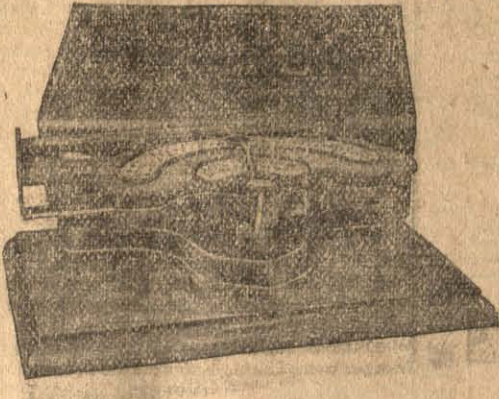

Jei geri DEGTINE, tai d e l užlaikymo geros sveikatos gerk **McHenry** nes šia Degtine geriansi ir teisingiausi Doktorai pripažino už sveikiausią. Ji yra seniausią degtinę Suv. Valisose, pradėta 1812 m. Pareikalau jant iems ją nusūnūti tiesiai iš Bravoro, dėlto kad žmones gautų tikrą, čystą ir sveiką degtinę. A.M.MARTUS

Hancock Square, New York City.

Labai puiki mašina drukavojimui.

Prekė \$7.00

Ši mašina puikiai drukuoja, labai aiškus drakas ir dručiai padaryta, visa jos sistema gražiai sutaisyta. Ji parsiduoda po 10 dol., bet dabar ant trumpo laiko atpiginta tik už 7 dol. Skrynelė 2 dol.

Kas reikalauja tankiai kilmoti, tai geriausia pirkti mašiną su skrynele, kurią pasiėmęs ir ranką kaip čemdanėlį gali nešėti kur nori.

Pati skrynelė..... \$2.00.
O mašina..... \$7.00.

Dabar yra gera proga šią mašiną pigiai nusipirkti ant šio adreso:

J. J. Paukštis ir K. Brazys,

120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

60 YEARS' EXPERIENCE PATENTS

TRADE MARKS, DESIGNS, COPYRIGHTS & C. Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. **HANDBOOK on Patents sent free.** Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the **Scientific American.** A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers. **MUNN & Co 361 Broadway, New York** Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

PUIKIAUSIS SALIUNAS JONO RAISO,

Skanus Alus, gardi Arielka, visokis Vynas ir kvepeniti Cigarai.

Lietuviai, reikale užiekit pas savo tautietį, o visada busit užgandinti.

769 Liberty Ave.
Kampas Sheppard Ave.
BROOKLYN, N. Y.

Lietuvizskas Ziegormeistras.

Sziuomi užsiimu jau 18 metų.

Francos vielsma Lietuvos, kad uždejan didelę krautuvisokį dziegoraitį ir ziedų: kaip tai, laikrodžių sienelė, kiseninių cyato aukso vyriški ir moteriški su graziom kvietkom ir t. t. Visokių ziedų ritinai ir taip nesit vestikams ir meitonam o dideliam pastirkime ir už priėmama prekę. **VISOKIŲ MUZIKOS IRANAIŲ.** Skripių, armonikų, etruų, klarnetų, britvų, drukuojamų masinių ir parasonų. Taipogi dziegoraitius pataisau.

M. MINKUS,
kampas Hancock ir
236 E. Market str. wilkes-Barre, Pa.

PRETIELIAI LIETUVIAI.
12 dideliu ir 12 mažu.
Prekė \$10 už baksa. Prekes apmokamas **H. B. ROSENSON,**
BROOKLYN, N. Y.
811-319 Grand St.,
Telephonas 1102 Williamsburg

GERIAUSIA UŽEIGA PAS VINCA ŽARSKI.

Laikau puikioje vietoje Saliuną, užlaikau skaniausius gerimus, Aly, Arielka, visokį Vyną ir kvepeniti Cigarus. Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį po Numeriu **111 Wythe Ave.**

Brooklyn, N. Y.

PUIKIAUSIOJ VIETOJ SALIUNAS AND. LINONIO,

Clinton Ave. ir Hamilton Place,
MASPETH, L. I.

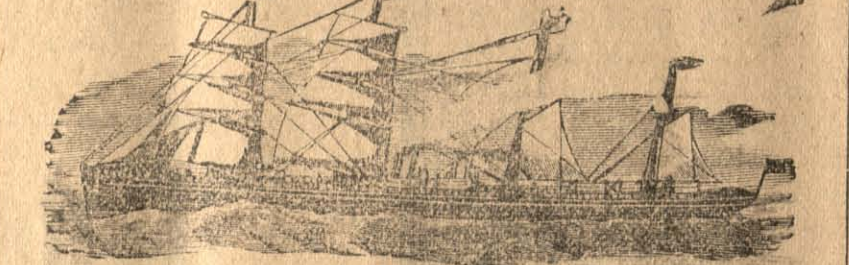
Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kvepeniti Cigarai. Vieta graži, prie girios, kaip šioms dienoms teip ir udešiom galima praieisti linksmai laiką.

HOTELIS A. NATAUCZIO,

218 E. Main Street,
PLYMOUTH, PA.
Skanus Alus, puikiausia Arielka visokis Vynas, Porteris, Elius ir kvepeniti Cigarai. Atsilankykit pas seną biznierių ir pažįstamą **A. Natauti.**

Max Kobre Litewski i Polski BANK

40 Canal Str.,—142 Division Str., New York
Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų greičiausių laivų už pigiausia prekę. Esu užvirtintu agentu ant lini North German Lloyd Bremen; Hamburg American Line Hamburg, Red Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Roterdamo. Siunčiame pinigų, kuriuos jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susėkėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiludikite, kad mes per 52 metusu kožu apsiėjome teisingai. Teisogi pardūdam tikietus ant visų geležinkelų Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinoti kad mes priimam pinigus į deposita bankos ir mokam po 3% procentus ant metų. Procentų tik tą mokam nuo 50 dolerių ir viršans, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

DOVANAI Temykite gerai! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVĖ VISIEMS

Puikiausiu armonikų, skripių, klarnetų, triubų, koncertinių ir daugybė kitokių muzikalių instrumentų. Geriausių dziegorių, lenciųjų, visokių ziedų, lakety, spilky, kolikių aukšinių ir paukuotų, visokio skyriaus masinukų del drukavojimo gramatų, puikių britvų, albumų portretams, revolverių, šaudyklų (strielbių), kiseninių tempukų, guminių litarių, adresams pečečių, gramatikų mokintis angliškos kalbos, žodynų, istoriškių ir maldų knygų koklių tik randasi lietuviškoj kalboj, gražinių popierių del rašymo gramatų su puikiais apskaitimais ir dainomis—su konvertais tuzinas 25c., 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Kas velių sau ka parsitraukti, tegul prisūnčia už 5c marke į teisinga adresa, o apturės didelį N 3 naują **KATALOGA DOVANAI** su 315 aiškių paveikslų ir 1000 visokių naudingų daiktų. Aš gvarantuojau, kad mano laboras pirmos klasos, o prekės pigesnes kaip kitur. Orderius išsiunčiu greitai į visus Amerikos ir Kanados kraštus. Perkupčiai gali gauti pirkti daug pigiau kaip kitur. Reikalaujant katalogo paminėkit vardą laikraščio, katrame matėt apgarsinimą. **K. VILKEVICH. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.**

TEMYKITE BROLIAI!

Iškimės nors sykį už rankų ir šelpkim viens kitą. Reikalaujami šipkorėjų važuoti i senąjį kraują, arba norėdami parsitraukti iš Terynės savo giminius, pažįstamus, teipgi siųsdami pinigus, neužmirškite atsilankyti į **LIETUVIŠKĄ BAKĄ, W. G. SAVA,**
13 S Penn'a Ave. WILKES-BARRE, PA.
Gyvenu loenam savo name.

M. ROSENBAUM

Geriansė del Lietuvių Agentura ant visos Philadelphia.
Pardūdam LATVAKORTES ir TIKIETUS GEŁZKELIU į visą dalis svieto, ir ant visokių linių. Turim susinėsimus kiekvinoj' dalyje svieto ir siunčiam pinigūs greitai ir pigei. Susinėkam visokiose kalbose. Pinigus priimam ban kon ir išmainom. Visame duodam prietelišką rodą. Musų Offisas **609 South Third str. PHILADELPHIA, PA.**

Lietuviškas Dzegornikas

Sziuomi užsiimu jau 20 metų. Užtaikau visokios rusie laik rodžius, sienelinius, pastatomų ir kiseninius vyriškiu moteriškiu, aukšinių ir sidirninis rotadžius, visokius ziedus, apilkas, auskaris ir branzalietus teipgi vincavonei ziedus, sude du litras, dieną, mėnesį metu su verdais dykai. Teisogi tai sau siuos viens pamintus ir n pamintus daigtus Ganete už ligis prekę sutaiskanče rasyte. Noveriti užsiterdnot laikrodžių aukšinių ar suda britų, ar pauksuotų, tegul prisūnčia savo tikra adrosa ir 50 ct., o mes priestasi ant Expresso ir peržirioreja gali nusimokot pinigus ir pastim.

VINCAS URMANAVICZIA,
49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

In 7 dienas per marias.
Pardūdam Latvakortes, siunčiu pinigūs ir daveriamus i visą dalis svieto.
Pardūdam Latkrodžius, lenciųgelius, ziedus maetnolius gramatomus druknot \$4 iki \$100.
G. J. JESZMANT,
171 N. Main st. Pittston, Pa.

IR VEL 100 TUKSTANCIŲ ISZLEISTA

LIETUVIŠKOS Daktarizskos KNYGOS

VADOVAS IN SVEIKATA
Didžio 208 puslapiu

Nes pirmesnės po 50 tukstančių laidas; kaip bitės lietuviai išnesioje — po visą pasaulį knygas. **NAUJA** paskutinė 100 tukstančių egz. LAIDA, su daug pridėjimų ir išaiškinimų, apie visokias ligas; kaip buti sveiku, nuo ligų apsisergēt, išsigydyt ir žingeldžių paslapybių žmogaus gyvenimo — pripildyta **Direktorius Collins NEW YORK Medical Institute.**

VADOVAS IN SVEIKATA parašyta aiškioj kiekvienam suprantančioj kalboje. TĄ KNYGĄ yra naudinga vyrams ir moterims, seniems ir jauniems, sveikiems o labiause sergantiems. ŠITA KNYGĄ perskaites, netik mokes, kaip buti sveiku, nuo visokių ligų apsisergēt, bet ir daktariskam mokslė apsiėvies, o ir žinosi kur ir kaip išsigydyt sergantis. „Vad. in Sveikata“ apart mokslisų išaiškinimų, net su paveltkais parodo, subudavojimo žmogaus visas paslapybes, lygei plačiai aprašyta vyrų ir moterų lytiškas gyvenimas iš abiejų pusių, kaip darosi ir kaip buti laimingu.

KAD VADOVAS IN SVEIKATA didelė knyga, tik perskaites ją, viską galėsi atrasti. **DOVANAI** ją kiekvienas apturės, kuris atsiųs tik 10 centų markėms prisūntimo kaštus.

JEI TEIP SERGI, kad be tikrų gerų vaistų ir be **SUMANAUS DAKTARO**, negali buti išgydytas, tai **COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTAS** didžiausias ir seniausias Amerikoje, pasekmingai visokias ligas išgydo, nes jame darbuojasi daktarai specialistai ant visokių ligų ir vartoja geriausius, tinkamus gyduoles, pergalejimui ligos, — suteikia sveikatai pagelba, atsiėkaus asabiškai ar aprasant (lietuviškai) ligą—nesveikumus, per laiška.

Kad apsiima, tai ir išgydo: **VYRUS** ir **MOTERIS**, senus ir jaunus nuo visokių ligų. **KAD TAS INSTITUTAS** pasekmingai visokias ligas, paprastas, užsėdintas ir paslaptais užsikrečiamas išgydo; tai liudija pačių gydinių laiškai, palei daleidimų iš daugelio šalpiname nors keltę.

Išgydyta nuo užsėdintos ligos skausmingos mėnesius, baltųjų, ir dieglių, viduruose ir strėnosė kit-i daktarai neįstenge išgydyt.

Mylimas Dr. SPECIALISTAS.
Dėkingas esu už vaistus, kuri mane išgyde nuo abelno nusilpneimo ir jaunystes gyvenime klaidų nors butų sarmata apreiškī visā buvusį nelaiminguma, bet velydamos del brolių slaptinuosiu atlikmuose apturēt tykra išgydima kad kreiptisūsi prie jus ir kad visokiem be pašaukimo daktarams pinigų be naudos nemelytū. Dabar aš esu sveikas ir drūtas ant visų dalyų kūno — jus vardu visiem garšiniū laikydamaus pagodone.
S. A. Kardulis
719 O'Fallon st. St. Louis, Mo.

Igai sirgias inkstų vidurių liga, skaudė jimo kojose, rankose ir sanariuose plau učiu nesveikumų—kosejimu su skrep-liavimu. Išgyditas dėkingas ir prisūntė paveik-sia.
Juozas Nikielis
251 Cypress ave. Johnstown Pa.

Gyduolės visada tampa pritaikytos kiekvienam sergančiam specialiai — atėjus asabiškai ar laiška atsiėkaukus. Gyduolės išsiūnčiamos, po visą Ameriką ir kitas dalis pasaulės. Slapybe užlaikoma. Rašant adrisuot: **The Collins New York Medical Institute**
140. WEST 34 STR. (arti Broadway) NEW YORK N. Y.
Dėlei atsilankančių asabiškai Offisas adaras kasdien nuo 10 is ryto iki 5 po piet; šventadieniais nuo 10 iki 1 val. **Dr. R. MIELEK, rупintojais gydiniais Institutu.**

Jonas Dzedolikas
Lietuviškas GRABORIUS
KARIETOS ant veseilių laidotuvių ir krikštynų
Vožimai perkraustymui ir tt.
509 Main st. Kingston, Pa.

W. SŁOMINSKA,
679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.
Mano Dirbtuve tapo Apdovanoja
DWIEMS MEDALIAIS
ant Kosciuszkos Parodos už rupestingą, teisingą ir artistizką iszdirdimbą.
KARUNŲ, SZARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDJŲ ir tt.
Turū už garbę apreiškisit guodotiniems Kunigams ir guodotin. Draugystėms, kad aš dirbu visus augszeiaus pamintus dzigtus Pigiausai, Teisingiausai ir Geriausai, nes per 30 metų užsiimdama iszdirdimba fejau gerianze praktike ir del to galiu viskę padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai.
Su guodone **W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.**

PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILISAUSKO.
Laikau visokios gerimus, kaip tai: Aly, degine, visoki vyna, porteri ir kvepenitus Cigarus. Priek tam laikau kriaučyste. Stoliuotus siutus dirbu pagal veliausia mada, už priėmama prekę. Reikale nepamirškite savo lietuvi.
16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
Hotelis žemai, o kriaučyste viršai.

Telephonas 8 S.
P. V. Obiecinas & Co
Cor. 12-th and Carson st.,
S. S. Pittsburg, Pa.

Isidor Glou.
Pardūdam laikrodžius sienelinius ir kiseninius vyriškius ir moteriškius, ziedus, branzolietus apilkas ir visokius aukšinių daiktus, teipgi užsiimam jū talejmu. Viskas už pigiausia prekę.
103 Main st. Plymouth, Pa.

VIENYBE Telephone 1406 Greenpoint.
VIENINTELĖ LIETUVIŠKA APTIEKA
VINCO DAUNARO,
132 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y.
Tarpe North 9-tos ir 10-tos ulyčios.

Teisingas, senas saliuninkas Brooklyno
AUGUSTAS KALVAITIS,
484 Metropolitan Ave. ir kampas Rodney str. **BROOKLYN, N. Y.**

Antanas Staszauckas.
Laikau puikioje vietoje Saliuną, užlaikau skaniausius gerimus ir kvepenitus Cigarus. Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas savo vientautietį. **No 2 Cor. Nesbitt ir Broad EAST PLYMOUTH PA.**